

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 23 de maig de 1969

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 de desembre del 2003 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 23 de maig de 1969

La Comunitat Internacional, conscient de la necessitat d'agrupar i sistematitzar les diverses normes consuetudinàries de dret internacional públic en matèria de tractats internacionals, adoptà, el 23 de maig de 1969 en el si de les Nacions Unides, el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

El Conveni de Viena, que entrà en vigor el 27 de gener de l'any 1980, recull, aclareix i consolida el dret internacional preexistent en matèria de tractats internacionals, i també renova i consolida diverses institucions. Endemés, a través d'aquesta codificació es proposen noves normes per cobrir les mancances paleses en la matèria, que amb el pas del temps han estat generalment acceptades també per Estats que no són part en el Conveni, passant a considerar, doncs, les disposicions del Conveni de Viena com a dret consuetudinari general.

El Conveni està format per 85 articles agrupats en vuit capítols, en els quals s'inclouen els aspectes més importants relacionats amb la regulació dels tractats celebrats entre Estats, com són els relatius a la celebració i entrada en vigor, a les normes d'interpretació, a les disposicions relatives a l'esmena i la modificació dels tractats, i també a les qüestions que fan referència a la nul·litat, la suspensió, el dipòsit i el registre dels tractats.

En l'articulat del Conveni de Viena es consagren principis actualment fona-

mentals en matèria de dret internacional públic, entre els quals destaquen el principi de *pacta sunt servanda*, que es recull a l'article 26 del Conveni i precisa que tot tractat en vigor obliga les parts i ha de ser complert per elles de bona fe, o la clàusula *rebus sic stantibus* recollida entre d'altres als articles 60, 61 i 62, clàusula que representa la possibilitat d'invalidar un tractat quan es donin circumstàncies excepcionals com la violació substancial de les condicions d'un tractat per una de les parts, la pèrdua d'un element indispensable per a l'execució d'un tractat o l'inici d'hostilitats entre les parts.

També destaca el principi de lliure consentiment, en virtut del qual els acords internacionals vinculen únicament els Estats part i no es poden imposar obligacions ni conferir drets a Estats tercers sense el seu consentiment.

El conjunt de principis i disposicions que conformen l'articulat del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats estableix, doncs, un marc general en matèria d'acords internacionals que possibilita l'homogeneïtzació dels diferents drets interns, i també la integració dels diversos tractats internacionals que celebrin els Estats part, tant de forma bilateral com multilateral, dins d'un mateix règim jurídic dispositiu.

A partir de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, del dia 19 de desembre de 1996, el Principat d'Andorra concreta i reuneix en un instrument la pràctica seguida per les diferents institucions estatals en matèria de celebració de tractats.

No obstant això, aquesta Llei necessita un marc extern que aclareixi i simplifiqui la normativa interna i que alhora introduïxi els elements que han de regular-se a través d'un compromís assumit internacionalment, a través de l'adhesió al Conveni de Viena, com poden ser els efectes de les reserves en un tractat, les normes d'interpretació o les normes de nul·litat, extinció i suspensió.

Amb l'adhesió, Andorra es dota d'una normativa acceptada per la major part de la comunitat internacional, i d'aquesta manera s'assegura un marc jurídic comú en matèria de tractats internacionals, marc jurídic que obre la possibilitat de

regular uniformement les relacions jurídiques establertes amb un o més països part en el Conveni de Viena.

S'aprova

L'adhesió al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 23 de maig de 1969.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor del Conveni per al Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 18 de desembre del 2003

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni de Viena sobre el dret dels tractats

(Viena, 23 de maig de 1969)

Els Estats part en aquest Conveni

Considerant la funció fonamental dels tractats en la història de les relacions internacionals;

Reconeixent la importància cada vegada més gran dels tractats com a font del dret internacional i com a mitjà per desenvolupar la cooperació pacífica entre les nacions, independentment de llurs règims constitucionals i socials;

Advertint que els principis de lliure consentiment i de bona fe i la norma *pacta sunt servanda* estan universalment reconeguts;

Afirmant que les controvèrsies relatives als tractats, de la mateixa manera que les altres controvèrsies internacionals, han de resoldre's per mitjans pacífics i de conformitat amb els principis de la justícia i del dret internacional;

Recordant la resolució dels pobles de les Nacions Unides de crear condicions sota les quals puguin mantenir-se la justícia i el respecte a les obligacions emanades dels tractats;

Tenint presents els principis de dret internacional incorporats en la Carta de les Nacions Unides, com ara els principis de la igualtat de drets i de la lliure determinació dels pobles, de la igualtat sobirana i la independència de tots els Estats, de la no ingerència en els assumptes interns dels Estats, de la prohibició de l'amenaça o de l'ús de la força i del respecte universal als drets humans i a les llibertats fonamentals de tots i l'efectivitat d'aquests drets i llibertats;

Convençuts que la codificació i el desenvolupament progressiu del dret dels tractats aconseguits en aquest Conveni contribuirà a la consecució dels propòsits de les Nacions Unides enunciats en la Carta, que consisteixen a mantenir la pau i la seguretat internacionals, fomentar entre les nacions les relacions d'amistat i realitzar la cooperació internacional;

Afirmant que les normes de dret internacional consuetudinari continuaran regint les qüestions no regulades en les disposicions d'aquest Conveni;

Han convingut el que segueix:

Part I. Introducció

Article 1

Abast d'aquest Conveni

Aquest Conveni s'aplica als tractats entre Estats.

Article 2

Termes utilitzats

1. Als efectes d'aquest Conveni:

a) per "tractat" hom entén un acord internacional realitzat per escrit entre Estats i regit pel dret internacional, tant si consta d'un únic instrument com si consta de dos o més instruments conexas i això independentment de llur denominació particular;

b) per "ratificació", "acceptació", "aprovació", i "adhesió", segons el cas, hom entén l'acte internacional així denominat pel qual un Estat fa constar en

l'àmbit internacional el seu consentiment a obligar-se per un tractat;

c) per "plens poders" hom entén un document que emana de l'autoritat competent d'un Estat i per mitjà del qual hom designa una o més persones per representar l'Estat en la negociació, l'adopció o l'autenticació del text d'un tractat, per expressar el consentiment de l'Estat a obligar-se per un tractat, o per executar qualsevol altre acte en relació amb un tractat;

d) per "reserva" hom entén una declaració unilateral, independentment del seu enunciat o denominació, feta per un Estat en signar, ratificar, acceptar o aprovar un tractat o en adherir-s'hi, amb l'objecte d'excloure o modificar els efectes jurídics de certes disposicions del tractat en la seva aplicació en aquest Estat;

e) per "Estat negociador" hom entén un Estat que ha participat en l'elaboració i l'adopció del text del tractat;

f) per "Estat contractant" hom entén un Estat que ha consentit a obligar-se pel tractat, tant si el tractat ha entrat en vigor com si no ho ha fet;

g) per "part" hom entén un Estat que ha consentit a obligar-se pel tractat i respecte al qual el tractat està en vigor;

h) per "Estat tercer" hom entén un Estat que no és part en el tractat;

i) per "organització internacional" hom entén una organització intergovernamental.

2. Les disposicions de l'apartat 1 sobre els termes emprats en aquest Conveni s'entenen sense perjudici de la utilització d'aquests termes o del sentit que hom els pugui donar en el dret intern de qualsevol Estat.

Article 3

Acords internacionals no compresos en l'àmbit d'aquest Conveni

El fet que aquest Conveni no s'apliqui als acords internacionals subscrits entre Estats i altres subjectes de dret internacional o entre aquests altres subjectes de dret internacional, ni als acords internacionals no realitzats per escrit, no afecta:

a) el valor jurídic d'aquests acords;

b) l'aplicació als mateixos acords de qualsevol de les normes enunciades en aquest Conveni a què estiguin sotmesos en virtut del dret internacional independentment d'aquest Conveni;

c) l'aplicació del Conveni a les relacions dels Estats entre si en virtut d'acords internacionals dels quals també siguin part altres subjectes de dret internacional.

Article 4

Irretroactivitat d'aquest Conveni

Sense perjudici de l'aplicació de qualsevol norma enunciada en aquest Conveni a la qual els tractats estiguin sotmesos en virtut del dret internacional independentment del Conveni, aquesta norma només s'aplica als tractats que siguin subscrits per Estats després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte a aquests Estats.

Article 5

Tractats constitutius d'organitzacions internacionals i tractats adoptats en l'àmbit d'una organització internacional

El present Conveni s'aplica a qualsevol tractat que sigui un instrument constitutiu d'una organització internacional i a tot tractat adoptat en l'àmbit d'una organització internacional, sense perjudici de qualsevol norma pertinent de l'organització.

Part II. Conclusió i entrada en vigor dels tractats

Secció 1. Conclusió dels tractats

Article 6

Capacitat dels Estats per concloure tractats

Tot Estat té capacitat per concloure tractats.

Article 7

Plens poders

1. Per a l'adopció o l'autenticació del text d'un tractat, o per manifestar el consentiment de l'Estat a obligar-se per un tractat, hom considera que una persona representa un Estat:

a) si hom presenta els plens poders adequats, o

b) si es dedueix de la pràctica seguida pels Estats interessats, o d'altres circumstàncies, que la intenció d'aquests Estats ha estat considerar aquesta persona representant de l'Estat per a aquests efectes i prescindir de la presentació de plens poders.

2. En virtut de les seves funcions, i sense haver de presentar plens poders, es considera que representen el seu Estat:

a) els caps d'Estat, caps de Govern i ministres d'Afers Estrangers, per a l'execució de tots els actes relatius a la conclusió d'un tractat;

b) els caps de missió diplomàtica, per a l'adopció del text d'un tractat entre l'Estat acreditant i l'Estat davant del qual estan acreditats;

c) els representants acreditats pels Estats davant d'una conferència internacional o d'una organització internacional o d'un dels seus òrgans, per a l'adopció del text d'un tractat en tal conferència, organització o òrgan.

Article 8

Confirmació ulterior d'un acte executat sense autorització

Un acte relatiu a la conclusió d'un tractat executat per una persona que, de conformitat amb l'article 7, no pugui considerar-se autoritzada per representar a aquest fi un Estat, no produeix efectes jurídics llevat que sigui confirmat ulteriorment per aquest Estat.

Article 9

Adopció del text

1. L'adopció del text d'un tractat s'efectua per consentiment de tots els Estats participants en la seva elaboració, exceptuant el que disposa l'apartat 2.

2. L'adopció del text d'un tractat en una conferència internacional s'efectua per majoria de dos terços dels Estats presents i votants, llevat que aquests Estats decideixin, per igual majoria, aplicar una norma diferent.

Article 10

Autenticació del text

El text d'un tractat queda establert com a autèntic i definitiu:

a) per mitjà del procediment que es prescriu en el mateix tractat o que convinguin els Estats que hagin participat en la seva elaboració; o

b) a falta d'aquest procediment, mitjançant la signatura, la signatura ad referendum o la rúbrica posada pels representants d'aquests Estats en el text del tractat o en l'acta final de la conferència en la qual figure el text.

Article 11

Formes de manifestació del consentiment a obligar-se per un tractat

El consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat pot manifestar-se per mitjà de la signatura, l'intercanvi d'instruments que constitueixin un tractat, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, o en qualsevol altra manera que hom hagi convingut.

Article 12

Consentiment a obligar-se per un tractat manifestat per mitjà de la signatura

1. El consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat es manifesta per mitjà de la signatura del seu representant:

a) quan el tractat disposi que la signatura té aquest efecte;

b) quan consti d'una altra manera que els Estats negociadors han convingut que la signatura tingui aquest efecte; o

c) quan la intenció de l'Estat de donar aquest efecte a la signatura es desprengui dels plens poders del seu representant o s'hagi manifestat en el decurs de la negociació.

2. Pels efectes de l'apartat 1:

a) la rúbrica d'un text equival a la signatura del tractat quan consti que els Estats negociadors així ho han convingut;

b) la signatura ad referendum d'un tractat per un representant equival a la

signatura definitiva del tractat si el seu Estat la confirma.

Article 13

Consentiment a obligar-se per un tractat manifestat per mitjà de l'intercanvi d'instruments que constitueixen un tractat

El consentiment dels Estats a obligar-se per un tractat constituït per instruments intercanviats entre ells es manifesta per mitjà d'aquest intercanvi:

a) quan els instruments disposin que llur intercanvi té aquest efecte; o

b) quan consti d'una altra manera que aquests Estats han convingut que l'intercanvi dels instruments tingui aquest efecte.

Article 14

Consentiment a obligar-se per un tractat manifestat per mitjà de la ratificació, l'acceptació o l'aprovació

1. El consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat es manifesta per mitjà de la ratificació:

a) Quan el tractat disposi que tal consentiment ha de manifestar-se per mitjà de la ratificació;

b) Quan consti d'una altra manera que els Estats negociadors han convingut que s'exigeixi la ratificació;

c) quan el representant de l'Estat hagi signat el tractat sota reserva de ratificació; o

d) quan la intenció de l'Estat de signar el tractat sota reserva de ratificació es desprengui dels plens poders del seu representant o s'hagi manifestat en el decurs de la negociació.

2. El consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat es manifesta per mitjà de l'acceptació o l'aprovació en condicions similars a les que regeixen per a la ratificació.

Article 15

Consentiment a obligar-se per un tractat manifestat per mitjà de l'adhesió

El consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat es manifesta per mitjà de l'adhesió:

- a) quan el tractat disposi que aquest Estat pot manifestar tal consentiment per mitjà de l'adhesió;
- b) quan consti d'una altra manera que els Estats negociadors han convingut que aquest Estat pot manifestar tal consentiment per mitjà de l'adhesió; o
- c) quan totes les parts hagin convingut ulteriorment que aquest Estat pot manifestar tal consentiment per mitjà de l'adhesió.

Article 16

Intercanvi o dipòsit dels instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió

Llevat que el tractat disposi alguna altra cosa, els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió fan constar el consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat en el moment de:

- a) llur intercanvi entre els Estats contractants;
- b) llur dipòsit en mans del dipositari; o
- c) llur notificació als Estats contractants o al dipositari, si així s'ha convingut.

Article 17

Consentiment a obligar-se en relació a una part d'un tractat, i opció entre disposicions diferents

1. Sense perjudici de les disposicions dels articles 19 a 23, el consentiment d'un Estat a obligar-se com a part d'un tractat només té efecte si el tractat ho permet o si els altres Estats contractants així ho convenen.

2. El consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat que permeti una opció entre disposicions diferents, només produeix efecte si s'indica clarament a quines disposicions es refereix el consentiment.

Article 18

Obligació de no frustrar l'objecte i la finalitat d'un tractat abans de la seva entrada en vigor

Un Estat ha d'abstenir-se d'actes en virtut dels quals es frustri l'objecte i la finalitat d'un tractat:

- a) si ha signat el tractat o ha intercanviat instruments que constitueixen el

tractat a reserva de ratificació, acceptació o aprovació, mentre no s'hagi manifestat la seva intenció de no arribar a ser part en el tractat; o

- b) si ha manifestat el seu consentiment a obligar-se pel tractat, durant el període que precedeix l'entrada en vigor del mateix tractat i sempre que aquesta no s'ajorni indegudament.

Secció 2. Reserves

Article 19

Formulació de reserves

Un Estat pot formular una reserva en el moment de signar, ratificar, acceptar o aprovar un tractat o d'adherir-s'hi, llevat que:

- a) la reserva estigui prohibida pel tractat;
- b) el tractat disposi que únicament poden fer-se determinades reserves entre les quals no figuri la reserva en qüestió; o
- c) en els casos no previstos en les lletres a) i b), la reserva sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del tractat.

Article 20

Acceptació de les reserves i objecció a les reserves

1. Una reserva expressament autoritzada pel tractat no exigeix l'acceptació ulterior dels altres Estats contractants, llevat que el tractat així ho disposi.

2. Quan del nombre reduït d'Estats negociadors i de l'objecte i de la finalitat del tractat es desprengui que l'aplicació del tractat en la seva integritat entre totes les parts és condició essencial del consentiment de cadascuna a obligar-se pel tractat, una reserva ha de ser acceptada per totes les parts.

3. Quan el tractat sigui un instrument constituït d'una organització internacional i llevat que en el mateix tractat es disposi una altra cosa, una reserva exigeix l'acceptació de l'òrgan competent d'aquesta organització.

4. En els casos no previstos en els apartats anteriors i llevat que el tractat disposi alguna altra cosa:

- a) l'acceptació d'una reserva per un altre Estat contractant constitueix a l'Estat autor de la reserva en part en el tractat en relació amb aquest Estat si el tractat ja està en vigor o quan entri en vigor per a aquests Estats;

- b) l'objecció emesa per un altre Estat contractant a una reserva no impedeix l'entrada en vigor del tractat entre l'Estat que hagi emès l'objecció i l'Estat autor de la reserva, llevat que l'Estat autor de l'objecció manifesti inequívocament la intenció contrària;

- c) un acte pel qual un Estat manifesti el seu consentiment a obligar-se per un tractat i que contingui una reserva, produeix efecte quan accepti la reserva, com a mínim, un altre Estat contractant.

5. Als efectes dels apartats 2 i 4 i llevat que el tractat disposi una altra cosa, es considera que una reserva ha estat acceptada per un Estat quan aquest no ha emès cap objecció a la reserva dins dels dotze mesos següents a la data en què hagin rebut la notificació de la reserva o en la data en què hagi manifestat el seu consentiment a obligar-se pel tractat, si aquesta última és posterior.

Article 21

Efectes jurídics de les reserves i de les objeccions a les reserves

1. Una reserva que sigui efectiva amb relació a una altra part en el tractat de conformitat amb els articles 19, 20 i 23:

- a) modifica respecte a l'Estat autor de la reserva, en les seves relacions amb aquesta altra part, les disposicions del tractat a què faci referència la reserva en la mesura determinada per la mateixa reserva;

- b) modifica, en la mateixa mesura, aquestes disposicions en allò relatiu a aquesta altra part en el tractat en les seves relacions amb l'Estat autor de la reserva.

2. La reserva no modifica les disposicions del tractat en allò que respecta a les altres parts en el tractat en les seves relacions *inter se*.

3. Quan un Estat que hagi emès una objecció a una reserva no s'oposi a l'entrada en vigor del tractat entre ell i l'Estat autor de la reserva, les disposicions a les

quals faci referència aquesta no s'apliquen entre els dos Estats en la mesura determinada per la reserva.

Article 22

Retirada de les reserves i de les objeccions a les reserves

1. Llevat que el tractat disposi alguna altra cosa, una reserva pot ser retirada en qualsevol moment i no s'exigeix per a la seva retirada el consentiment de l'Estat que l'hagi acceptada.

2. Llevat que el tractat disposi alguna altra cosa, una objecció a una reserva pot ser retirada en qualsevol moment.

3. Llevat que el tractat disposi o que s'hagi convingut una altra cosa:

a) la retirada d'una reserva només produeix efecte en relació amb un altre Estat contractant quan aquest Estat hagi rebut la notificació;

b) la retirada d'una objecció a una reserva només produeix efecte quan l'Estat autor de la reserva hagi rebut la seva notificació.

Article 23

Procediment relatiu a les reserves

1. La reserva, l'acceptació expressa d'una reserva i l'objecció a una reserva han de formular-se per escrit i comunicar-se als Estats contractants i als altres Estats facultats per arribar a ser parts en el tractat.

2. La reserva que es formuli en el moment de la signatura d'un tractat que hagi de ser objecte de ratificació, acceptació o aprovació, ha de ser confirmada formalment per l'Estat autor de la reserva en manifestar el seu consentiment a obligar-se pel tractat. En aquest cas, es considera que la reserva ha estat feta a la data de la seva confirmació.

3. L'acceptació expressa d'una reserva o l'objecció emesa a una reserva anteriors a la confirmació d'aquesta reserva, no cal que siguin confirmades posteriorment.

4. La retirada d'una reserva o d'una objecció a una reserva ha de formular-se per escrit.

Secció 3. Entrada en vigor i aplicació provisional dels tractats

Article 24

Entrada en vigor

1. Un tractat entra en vigor de la manera i a la data que s'hi disposin o que acordin els Estats negociadors.

2. A falta de disposició o acord, el tractat entra en vigor tan aviat com hi hagi constància del consentiment de tots els Estats negociadors a obligar-se pel tractat.

3. Quan el consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat es faci constar en una data posterior a la d'entrada en vigor del tractat esmentat, aquest entra en vigor amb relació a aquest Estat a la data esmentada, llevat que el tractat disposi alguna altra cosa.

4. Les disposicions d'un tractat que regulen l'autenticitat del seu text, la constància del consentiment dels Estats a obligar-se pel tractat, la manera o la data de la seva entrada en vigor, les reserves, les funcions del dipositar i altres qüestions que se suscitin necessàriament abans de l'entrada en vigor del tractat s'apliquen des del moment de l'adopció del seu text.

Article 25

Aplicació provisional

1. Un tractat o una part del mateix tractat s'aplica provisionalment abans de la seva entrada en vigor:

- a) si el mateix tractat així ho disposa; o
- b) si els Estats negociadors així ho han convingut d'alguna altra manera.

2. L'aplicació provisional d'un tractat i d'una part del mateix tractat respecte d'un Estat, acaba si aquest notifica als Estats entre els quals el tractat s'aplica provisionalment la seva intenció de no arribar a ser-ne part, llevat que el tractat disposi o que els Estats negociadors hagin convingut una altra cosa.

Part III. Acatament, aplicació i interpretació dels tractats

Secció 1. Acatament dels tractats

Article 26

Pacta sunt servanda

Tot tractat en vigor obliga les parts i ha de ser acomplert per elles de bona fe.

Article 27

El dret intern i l'acatament dels tractats

Una part no pot invocar les disposicions del seu dret intern com a justificació de l'incompliment d'un tractat. S'entén aquesta norma sense perjudici del que disposa l'article 16.

Secció 2. Aplicació dels tractats

Article 28

Irretroactivitat dels tractats

Les disposicions d'un tractat no obliguen una part respecte de cap acte o fet que hagi tingut lloc amb anterioritat a la data d'entrada en vigor del tractat per a aquesta part, ni de cap situació que en aquesta data hagi deixat d'existir, llevat que una intenció diferent es desprengui del tractat o consti de qualsevol altra manera.

Article 29

Ambit territorial dels tractats

Un tractat és obligatori per a cadascuna de les parts en relació amb la totalitat del seu territori, tret que una intenció diferent es desprengui del mateix tractat o consti de qualsevol altra manera.

Article 30

Aplicació de tractats successius relatius a la mateixa matèria

1. Sense perjudici del que disposa l'article 103 de la Carta de les Nacions Unides, els drets i les obligacions dels Estats part en tractats successius relatius a la mateixa matèria es determinen de conformitat amb els apartats següents.

2. Quan un tractat especifiqui que està subordinat a un tractat anterior o posterior o que no ha de ser considerat incom-

patible amb aquest altre tractat, prevalen les disposicions d'aquest últim.

3. Quan totes les parts en el tractat anterior siguin també parts en el tractat posterior, però el tractat anterior no finalitzi ni se suspengui la seva aplicació de conformitat amb l'article 59, el tractat anterior s'aplica únicament en la mesura que les seves disposicions siguin compatibles amb les del tractat posterior.

4. Quan les parts en el tractat anterior no siguin totes elles parts en el tractat posterior:

a) en les relacions entre els Estats part en ambdós tractats s'aplica la norma enunciada en l'apartat 3;

b) en les relacions entre un Estat que sigui part en ambdós tractats i un Estat que només ho sigui en un d'ells, els drets i obligacions recíprocs es regeixen pel tractat en el qual els dos Estats siguin parts.

5. L'apartat 4 s'aplica sense perjudici del que disposa l'article 41 i no prejutja cap qüestió d'extinció o suspensió de l'aplicació d'un tractat de conformitat amb l'article 60, ni cap qüestió de responsabilitat en què pugui incórrer un Estat per la conclusió o aplicació d'un tractat les disposicions del qual siguin incompatibles amb les obligacions contraïdes en relació amb un altre Estat en virtut d'un altre tractat.

Secció 3. Interpretació dels tractats

Article 31

Norma general d'interpretació

1. Un tractat ha d'interpretar-se de bona fe de conformitat amb el sentit comú que hagi d'atribuir-se als termes del tractat en el context d'aquests i tenint en compte el seu objecte i la seva finalitat.

2. Als efectes de la interpretació d'un tractat, el context comprèn, a més a més del text, inclosos els seus preàmbuls i annexos:

a) tot acord que faci referència al tractat i hagi estat concertat entre totes les parts amb motiu de la conclusió del tractat;

b) tot instrument formulat per una o més parts amb motiu de la conclusió

del tractat i acceptat per les altres com a instrument referent al tractat.

3. Juntament amb el context ha de tenir-se en compte:

a) tot acord ulterior entre les parts relatiu a la interpretació del tractat o a l'aplicació de les seves disposicions;

b) tota pràctica ulteriorment seguida en l'aplicació del tractat per la qual consti l'acord de les parts quant a la interpretació del tractat;

c) tota forma pertinent de dret internacional aplicable a les relacions entre les parts.

4. Hom dóna a un terme un sentit especial si consta que aquesta ha estat la intenció de les parts.

Article 32

Mitjans d'interpretació complementaris

Es pot recórrer a mitjans d'interpretació complementaris, en particular als treballs preparatoris del tractat i a les circumstàncies de la seva conclusió, per confirmar el sentit resultant de l'aplicació de l'article 31, o per determinar el sentit quan la interpretació donada de conformitat amb l'article 31:

a) deixi el sentit ambigu o fosc; o

b) condueixi a un resultat manifestament absurd o desraonat.

Article 33

Interpretació de tractats autèntics en dos o més idiomes

1. Quan un tractat hagi estat autènticament fe en cada idioma, llevat que el tractat disposi o que les parts convinguin que en cas de discrepància preval un dels textos.

2. Una versió del tractat en un idioma diferent d'aquell en què hagi estat autènticament el text es considera com a text autèntic únicament si el tractat així ho disposa o si les parts així ho convenen.

3. Es presumeix que els termes del tractat tenen en cada text autèntic igual sentit.

4. Excepte en el cas que prevalgui un text determinat de conformitat amb el que preveu l'apartat 1, quan la comparació de dos textos autèntics reveli una di-

ferència de sentit que no pugui resoldre's amb l'aplicació dels articles 31 i 32, hom ha d'adoptar el sentit que millor concilli aquests textos, tenint present l'objecte i la finalitat del tractat.

Secció 4. Els tractats i els Estats tercers

Article 34

Norma general relativa a Estats tercers

Un tractat no crea obligacions ni drets per a un Estat tercer sense el seu consentiment.

Article 35

Tractats que preveuen obligacions per a Estats tercers

Una disposició d'un tractat dóna origen a una obligació per a un Estat tercer si les parts en el tractat tenen la intenció que tal disposició sigui el mitjà de crear l'obligació i si l'Estat tercer accepta expressament per escrit aquesta obligació.

Article 36

Tractats en els quals es preveuen drets per a Estats tercers

1. Una disposició d'un tractat dóna origen a un dret per a un Estat tercer si amb ella les parts en el tractat tenen la intenció de conferir aquest dret a l'Estat tercer o a un grup d'Estats al qual pertanyin, o bé a tots els Estats i si l'Estat tercer hi consent. Hom presumeix el seu consentiment mentre no hi hagi indicació en contrari, llevat que el tractat disposi alguna altra cosa.

2. Un Estat que exerceixi un dret de conformitat amb l'apartat 1 ha de complir les condicions que per al seu exercici estiguin prescrites en el tractat o s'estableixin de conformitat amb aquest.

Article 37

Revocació o modificació de les obligacions o dels drets dels Estats tercers

1. Quan, de conformitat amb l'article 35, s'hagi originat una obligació per a un Estat tercer, tal obligació només pot ser revocada o modificada amb el consentiment de les parts en el tractat i de l'Estat tercer, llevat que consti que havien convingut alguna altra cosa al respecte.

2. Quan, de conformitat amb l'article 36, s'hagi originat un dret per a un Estat tercer, l'esmentat dret no pot ser revocat ni modificat per les parts si consta que es va tenir la intenció que el dret no fos revocable ni modificable sense el consentiment de l'Estat tercer.

Article 38

Normes d'un tractat que arribin a ser obligatòries per a Estats tercers en virtut d'un costum internacional

Les disposicions dels articles 34 a 37 no impedeixen que una norma enunciada en un tractat arribi a ser obligatòria per a un Estat tercer com a norma consuetudinària de dret internacional reconeguda com a tal.

Part IV. Esmena i modificació dels tractats

Article 39

Norma general relativa a l'esmena dels tractats

Hom pot esmenar un tractat per acord entre les parts. Tret que el tractat disposi alguna altra cosa, les normes enunciades en la part II, s'apliquen a aquest acord.

Article 40

Esmena dels tractats multilaterals

1. Tret que el tractat disposi alguna altra cosa, l'esmena dels tractats multilaterals es regeix pels apartats següents.

2. Tota proposta d'esmena d'un tractat multilateral en les relacions entre totes les parts ha de ser notificada a tots els Estats contractants, cadascun dels quals té dret a participar:

a) en la decisió sobre les mesures que hagin de ser adoptades en relació amb la proposta;

b) en la negociació i la conclusió de qualsevol acord que tingui per objecte esmenar el tractat.

3. Tot Estat facultat per arribar a ser part en el tractat també està facultat per arribar a ser part en el tractat en la seva forma esmenada.

4. L'acord en virtut del qual s'esmeni el tractat no obliga cap Estat que sigui ja part en el tractat i que no arribi a ser-ho en aquest acord, respecte a tal Estat s'aplica l'apartat b) de l'apartat 4 de l'article 30.

5. Els Estats que arribin a ser part en el tractat després de l'entrada en vigor de l'acord en virtut del qual s'esmeni el tractat es consideren, si no han manifestat cap intenció diferent:

a) part en el tractat en la seva forma esmenada; i

b) part en el tractat no esmenat pel que fa a tota part en el tractat que no estigui obligada per l'acord en virtut del qual s'esmeni el tractat.

Article 41

Acords per modificar tractats multilaterals únicament entre algunes de les parts

1. Dos o més parts en un tractat multilateral poden concloure un acord que tingui per objecte modificar el tractat únicament en les seves relacions mútues:

a) si el tractat preveu la possibilitat de tal modificació; o

b) si el tractat no prohibeix tal modificació, a condició que:

i) no afecti el gaudi dels drets que corresponguin a les altres parts en virtut del tractat ni a l'acompliment de les seves obligacions; i

ii) no es refereixi a cap disposició la modificació de la qual sigui incompatible amb l'assoliment efectiu de l'objecte i de la finalitat del tractat en el seu conjunt.

2. Tret que en el cas previst en la lletra a) de l'apartat 1 el tractat disposi alguna altra cosa, les parts interessades han de notificar a les altres parts la seva intenció de concloure l'acord i la modificació del tractat que en aquest acord es disposi.

Part V. Nul·litat, extinció i suspensió de l'aplicació dels tractats

Secció 1. Disposicions generals

Article 42

Validesa i continuació en vigor dels tractats

1. La validesa d'un tractat o del consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat només pot ser impugnada per mitjà de l'aplicació d'aquest Conveni.

2. L'extinció d'un tractat, la seva denúncia o la retirada d'una part només poden tenir lloc com a resultat de l'aplicació de les disposicions del tractat o d'aquest Conveni. La mateixa norma s'aplica a la suspensió de l'aplicació d'un tractat.

Article 43

Obligacions imposades pel dret internacional independentment d'un tractat

La nul·litat, l'extinció o la denúncia d'un tractat, la retirada d'una de les parts o la suspensió de l'aplicació del tractat, quan resultin de l'aplicació d'aquest Conveni o de les disposicions del tractat, no afecten en res el deure d'un Estat de complir tota obligació enunciada en el tractat a la qual estigui sotmès en virtut del dret internacional independentment d'aquest tractat.

Article 44

Divisibilitat de les disposicions d'un tractat

1. El dret d'una part, previst en un tractat o emanat de l'article 56, de denunciar aquest tractat, retirar-se'n o suspendre la seva aplicació només pot exercir-se en relació amb la totalitat del tractat, llevat que el tractat disposi o que les parts convinguin alguna altra cosa.

2. Només pot al·legar-se una causa de nul·litat o d'extinció d'un tractat, de retirada d'una de les parts o de suspensió de l'aplicació d'un tractat reconeguda en aquest Conveni pel que fa a la totalitat del tractat, tret dels casos previstos en els apartats següents o en l'article 60.

3. Si la causa fa referència només a determinades disposicions només pot al·legar-se en relació amb aquestes disposicions quan:

a) les disposicions esmentades siguin separables de la resta del tractat en tot allò relatiu a la seva aplicació;

b) es desprengui del tractat o consti d'un altra manera que l'acceptació d'aquestes disposicions no ha constituït, per a l'altra part o les altres parts en el tractat, una base essencial del seu consentiment a obligar-se pel tractat en el seu conjunt, i

c) la continuació de l'acompliment de la resta del tractat no sigui injusta.

4. En els casos previstos en els articles 49 i 50, l'Estat facultat per aduir el dol o la corrupció pot fer-ho pel que fa a la totalitat del tractat o, en el cas previst en l'apartat 3, únicament quant a determinades disposicions.

5. En els casos previstos en els articles 51, 52 i 53 no s'admet la divisió de les disposicions del tractat.

Article 45

Pèrdua del dret a al·legar una causa de nul·litat, extinció, retirada o suspensió de l'aplicació d'un tractat

Un Estat no pot al·legar una causa per anul·lar un tractat, donar-lo per acabat, retirar-se'n o suspendre la seva aplicació de conformitat amb les disposicions dels articles 46 a 50 o dels articles 60 i 62, si, després d'haver tingut coneixement dels fets, aquest Estat:

- ha convingut expressament que el tractat és vàlid, està en vigor o continua en aplicació, segons el cas, o
- s'ha comportat de tal manera que ha de considerar-se que ha donat la seva aquiescència a la validesa del tractat o a la seva continuació en vigor o en aplicació, segons el cas.

Secció 2. Nul·litat dels tractats

Article 46

Disposicions de dret intern relatives a la competència per concloure tractats

1. El fet que el consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat hagi estat manifestat en violació d'una disposició del seu dret intern relativa a la competència per concloure tractats no pot ser al·legat per l'Estat esmentat com a vici del seu consentiment, llevat que aquesta violació sigui manifesta i afecti una norma d'importància fonamental del seu dret intern.

2. Una violació es manifesta si resulta objectivament evident per a qualsevol Estat que procedeixi en la matèria de conformitat amb la pràctica usual i la bona fe.

Article 47

Restricció específica dels poders per manifestar el consentiment d'un Estat

Si els poders d'un representant per manifestar el consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat determinat han estat l'objecte d'una restricció específica, el no acatament d'aquesta restricció per part del representant esmentat no pot al·legar-se com a vici del consentiment manifestat per ell, llevat que la restricció hagi estat notificada, amb anterioritat a la manifestació d'aquest consentiment, als altres Estats negociadors.

Article 48

Error

1. Un Estat pot al·legar un error en un tractat com a vici del seu consentiment en obligar-se pel tractat, si l'error es refereix a un fet o a una situació l'existència de la qual l'Estat donés per suposada aquest Estat en el moment de la conclusió del tractat i constituís una base essencial del seu consentiment a obligar-se pel tractat.

2. L'apartat 1 no s'aplica si l'Estat en qüestió va contribuir amb la seva conducta a l'error o si les circumstàncies foren tals que hagués quedat advertit de la possibilitat de l'error.

3. Un error que afecti només la redacció d'un text d'un tractat no afecta la validesa d'aquest; en tal cas s'aplica l'article 79.

Article 49

Dol

Si un Estat ha estat induït a concloure un tractat per la conducta fraudulenta d'un altre Estat negociador, pot al·legar el dol com a vici del seu consentiment en obligar-se pel tractat.

Article 50

Corrupció del representant d'un Estat

Si la manifestació del consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat ha estat obtinguda per mitjà de la corrupció del seu representant, efectuada directament o indirecta per un altre Estat negociador, aquell Estat pot al·legar aquesta corrupció com a vici del seu consentiment en obligar-se pel tractat.

Article 51

Coacció sobre el representant d'un Estat

La manifestació del consentiment d'un Estat a obligar-se per un tractat que hagi estat obtinguda per coacció sobre un representant, per mitjà d'actes o d'amenaques adreçades contra ell, no té cap efecte jurídic.

Article 52

Coacció sobre un Estat per l'amenaça o l'ús de la força

Tot tractat la conclusió del qual s'hagi obtingut per l'amenaça o l'ús de la força en violació dels principis de dret internacional incorporats en la Carta de les Nacions Unides, és nul.

Article 53

Tractats que estan en oposició amb una norma imperativa de dret internacional general (jus cogens)

Tot tractat que, en el moment de la seva conclusió, estigui en oposició amb una norma imperativa de dret internacional general és nul. Als efectes d'aquest Conveni, una norma imperativa de dret internacional general és una norma acceptada i reconeguda per la Comunitat Internacional d'Estats en el seu conjunt com a norma que no admet acord en contra i que només pot ser modificada per una norma ulterior de dret internacional general que tingui el mateix caràcter.

Secció 3. Extinció dels tractats i suspensió de la seva aplicació

Article 54

Extinció o retirada d'un tractat en virtut de les seves disposicions o per consentiment de les parts

L'extinció d'un tractat o la retirada d'una part poden tenir lloc:

- de conformitat amb les disposicions del tractat, o
- en qualsevol moment, per consentiment de totes les parts després de consultar als altres Estats contractants.

Article 55

Reducció del nombre de parts en un tractat multilateral a un nombre inferior al necessari per a la seva entrada en vigor

Un tractat multilateral no arriba a la seva fi pel sol fet que el nombre de parts arribi a ser inferior al necessari per a la seva entrada en vigor, tret que el tractat disposi alguna altra cosa.

Article 56

Denúncia o retirada en cas que el tractat no contingui disposicions sobre l'extinció, la denúncia o la retirada

1. Un tractat que no contingui disposicions sobre la seva extinció ni en prevegi la denúncia o la retirada, no pot ser objecte de denúncia o de retirada llevat que:

a) consti que fou intenció de les parts admetre la possibilitat de denúncia o de retirada; o

b) que el dret de denúncia o de retirada pugui deduir-se de la naturalesa del tractat.

2. Una part ha de notificar, com a mínim amb dotze mesos d'antelació, la seva intenció de denunciar un tractat o de retirar-se'n de conformitat amb l'apartat 1.

Article 57

Suspensió de l'aplicació d'un tractat en virtut de les seves disposicions o per consentiment de les parts

L'aplicació d'un tractat pot suspendre's quant a totes les parts o a una part determinada:

a) de conformitat amb les disposicions del tractat, o

b) en qualsevol moment, per consentiment de totes les parts amb consulta prèvia amb els altres Estats contractants.

Article 58

Suspensió de l'aplicació d'un tractat multilateral per acord entre algunes de les parts únicament

1. Dos o més parts en un tractat multilateral poden concloure un acord que tingui per objecte suspendre l'aplicació de les disposicions del tractat, temporalment i només en llurs relacions mútues:

a) si el tractat preveu la possibilitat de tal suspensió; o

b) si el tractat no prohibeix tal suspensió, a condició que:

i) no afecti el gaudi dels drets que corresponguin a les altres parts en virtut del tractat ni tampoc afecti l'acompliment de les seves obligacions; i

ii) no sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del tractat.

2. Llevat que en el cas previst en la lletra a) de l'apartat 1 el tractat disposi alguna altra cosa, les parts interessades han de notificar a les altres parts la seva intenció de concloure l'acord i les disposicions del tractat l'aplicació de les quals es proposin suspendre.

Article 59

Extinció d'un tractat o suspensió de la seva aplicació implícites com a conseqüència de la conclusió d'un tractat posterior

1. Es considera que un tractat ha finalitzat si totes les parts conclouen ulteriorment un tractat sobre la mateixa matèria i:

a) es desprèn del tractat posterior o consta d'alguna altra manera que ha estat intenció de les parts que la matèria es regeixi per aquest tractat; o

b) les disposicions del tractat posterior són fins a tal punt incompatibles amb les del tractat anterior que els dos tractats no poden aplicar-se simultàniament.

2. Es considera que l'aplicació del tractat anterior ha quedat únicament suspesa si es desprèn del tractat posterior o consta d'alguna altra manera que aquesta ha estat la intenció de les parts.

Article 60

Extinció d'un tractat o suspensió de la seva aplicació com a conseqüència de la seva violació

1. Una violació greu d'un tractat bilateral per una de les parts faculta l'altra part per al·legar la violació com a causa per donar per acabat el tractat o per suspendre la seva aplicació totalment o parcialment.

2. Una violació greu d'un tractat multilateral per una de les parts faculta:

a) les altres parts, actuant per acord unànime per suspendre l'aplicació del tractat totalment o parcialment o donar-lo per acabat, sigui:

i) en les relacions entre elles i l'Estat autor de la violació; o

ii) entre totes les parts;

b) una part especialment perjudicada per la violació per al·legar aquesta com a causa per suspendre l'aplicació del tractat totalment o parcialment en les relacions entre ella i l'Estat autor de la violació;

c) qualsevol part, que no sigui l'Estat autor de la violació, per al·legar la violació com a causa per suspendre l'aplicació del tractat totalment o parcialment en relació a si mateixa, si aquest tractat és de tal índole que una violació greu de les seves disposicions per una part modifica radicalment la situació de cada part en relació a l'execució ulterior de les seves obligacions en virtut del tractat.

3. Als efectes del present article, constitueixen violació greu d'un tractat:

a) un rebuig del tractat no admès per aquest Conveni; o

b) la violació d'una disposició essencial per a la consecució de l'objecte o de la finalitat del tractat.

4. Els apartats precedents s'entenen sense perjudici de les disposicions del tractat aplicables en cas de violació.

5. Allò previst en els apartats 1 a 3 no s'aplica a les disposicions relatives a la protecció de la persona humana contingudes en tractats de caràcter humanitari, en particular a les disposicions que prohibeixen tota mena de represàlies quant a les persones protegides per aquests tractats.

Article 61

Impossibilitat d'execució derivada d'una situació sobrevinguda

1. Una part pot al·legar la impossibilitat de complir un tractat com a causa per donar-lo per finalitzat o retirar-se'n si aquesta impossibilitat resulta de la desaparició o la destrucció definitives d'un objecte indispensable per a l'acompliment del tractat. Si la impossibilitat és temporal, només pot al·legar-se com a

causa per suspendre l'aplicació del tractat.

2. La impossibilitat de l'acompliment no pot al·legar-se per una de les parts com a causa per donar per acabat un tractat, retirar-se'n o suspendre la seva aplicació si resulta d'una violació, per la part que l'al·legui, d'una obligació nascuda del tractat o de qualsevol altra obligació internacional pel que fa a qualsevol altra part en el tractat.

Article 62

Canvi fonamental en les circumstàncies

1. Un canvi fonamental en les circumstàncies existents en el moment de la conclusió d'un tractat i que no fou previst per les parts no pot al·legar-se com a causa per donar per acabat el tractat o retirar-se'n, llevat que:

- a) l'existència d'aquestes circumstàncies constitueixi una base essencial del consentiment de les parts a obligar-se pel tractat, i
- b) aquest canvi tingui per efecte modificar radicalment l'abast de les obligacions que encara hagin de complir-se en virtut del tractat.

2. Un canvi fonamental en les circumstàncies no pot al·legar-se com a causa per donar per acabat un tractat o retirar-se'n:

- a) si el tractat estableix una frontera; o
- b) si el canvi fonamental resulta d'una violació per la part que ho al·lega, d'una obligació nascuda del tractat o de qualsevol altra obligació internacional respecte a qualsevol altra part en el tractat.

3. Quan, de conformitat amb les disposicions dels apartats anteriors, una de les parts pugui al·legar un canvi fonamental en les circumstàncies com a causa per donar per acabat un tractat o per retirar-se'n, pot també al·legar aquest canvi com a causa per suspendre l'aplicació del tractat.

Article 63

Ruptura de relacions diplomàtiques o consulars

La ruptura de relacions diplomàtiques o consulars entre parts en un tractat no

afecta les relacions jurídiques establertes entre elles pel tractat, excepte en la mesura que l'existència de relacions diplomàtiques o consulars sigui indispensable per a l'aplicació del tractat.

Article 64

Aparició d'una nova norma imperativa de dret internacional general (jus cogens)

Si sorgeix una nova norma imperativa de dret internacional general, tot tractat existent que estigui en oposició amb aquesta norma es converteix en nul i arriba a la seva fi.

Secció 4. Procediment

Article 65

Procediment que ha de seguir-se pel que fa a la nul·litat o l'extinció d'un tractat, la retirada d'una part o la suspensió de l'aplicació d'un tractat

1. La part que, basant-se en les disposicions d'aquest Conveni, al·legui un vici del seu consentiment a obligar-se per un tractat o una causa per impugnar la validesa d'un tractat, donar-lo per acabat, retirar-se'n o suspendre la seva aplicació, ha de notificar a les altres parts la seva pretensió. En la notificació ha d'indicar-se la mesura que es proposa adoptar en relació amb el tractat i les raons en què aquesta es fonamenta.

2. Si després d'un termini que, exceptuant els casos d'especial urgència, no pot ser inferior a tres mesos comptats des de la recepció de la notificació, cap part ha emès objeccions, la part que hagi fet la notificació pot adoptar en la forma prescrita en l'article 67 la mesura que hagi proposat.

3. Si, al contrari, qualsevol de les altres parts ha emès una objecció, les parts han de buscar una solució pels mitjans indicats en l'article 33 de la Carta de les Nacions Unides.

4. Cap de les disposicions dels apartats anteriors afecta els drets o les obligacions de les parts que es deriven de qualsevol disposició en vigor entre elles quant a la solució de les controvèrsies.

5. Sense perjudici del que disposa l'article 45, el fet que un Estat no hagi efec-

tuat la notificació prescrita en l'apartat 1 no li impedeix fer-la en resposta a una altra part que demani l'acompliment del tractat o al·legui la seva violació.

Article 66

Procediments d'arranjament judicial, d'arbitratge i de reconciliació

Si, dins dels dotze mesos següents a la data en què s'hagi emès l'objecció, no s'ha arribat a cap solució de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 65, se segueixen els procediments següents:

- a) qualsevol de les parts en una controvèrsia relativa a l'aplicació o a la interpretació de l'article 53 o de l'article 64 pot, per mitjà d'una sol·licitud escrita, sotmetre-la a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, tret que les parts convinguin de comú acord sotmetre la controvèrsia a l'arbitratge;
- b) qualsevol de les parts en una controvèrsia relativa a l'aplicació o a la interpretació de qualsevol dels articles restants de la Part V d'aquest Conveni pot iniciar el procediment indicat en l'Annex del Conveni presentant una sol·licitud amb aquesta finalitat al secretari general de les Nacions Unides.

Article 67

Instruments per declarar la nul·litat d'un tractat, donar-lo per acabat, retirar-se'n o suspendre la seva aplicació

1. La notificació prevista en l'apartat 1 de l'article 65 ha de fer-se per escrit.

2. Tot acte encaminat a declarar la nul·litat d'un tractat, donar-lo per acabat, retirar-se'n o suspendre la seva aplicació de conformitat amb les disposicions del tractat o dels apartats 2 o 3 de l'article 65, s'ha de fer constar en un instrument que s'ha de comunicar a les altres parts. Si l'instrument no està signat pel cap d'Estat, el cap de Govern o el ministre d'Afers Estrangers, el representant de l'Estat que ho comuniqui pot ser invitat a presentar el seus plens poders.

Article 68

Revocació de les notificacions i dels instruments previstos en els articles 65 i 67

Les notificacions o els instruments previstos en els articles 65 i 67 poden ser revocats en qualsevol moment abans que produeixin efecte.

Secció 5. Conseqüències de la nul·litat, l'extinció o la suspensió de l'aplicació d'un tractat

Article 69

Conseqüències de la nul·litat d'un tractat

1. És nul un tractat la nul·litat del qual quedi determinada en virtut d'aquest Conveni. Les disposicions d'un tractat nul no tenen força jurídica.

2. Si, no obstant això, s'han executat actes basant-se en el tractat esmentat:

a) tota part pot exigir de qualsevol altra part que en la mesura en què sigui possible estableixi en les seves relacions mútues la situació que hauria existit si no s'haguessin executat aquests actes;

b) els actes executats de bona fe abans que s'hagi al·legat la nul·litat no esdevenen il·lícits pel sol fet de la nul·litat del tractat.

3. En els casos compresos en els articles 49, 50, 51 o 52, no s'aplica a l'apartat 2 pel que fa a la part a la qual siguin imputables el dol, l'acte de corrupció o la coacció.

4. En cas que el consentiment d'un Estat determinat a obligar-se per un tractat multilateral estigui viciat, les normes precedents s'apliquen a les relacions entre aquest Estat i les parts en el tractat.

Article 70

Conseqüències de l'extinció d'un tractat

Llevat que el tractat disposi o que les parts convinguin una altra cosa, l'extinció d'un tractat en virtut de les seves disposicions o de conformitat amb aquest Conveni:

a) eximeix les parts de l'obligació de seguir complint el tractat;

b) no afecta cap dret, obligació o situació jurídica de les parts creats per l'execució del tractat abans de la seva extinció.

2. Si un Estat denuncia un tractat multilateral o se'n retira, s'aplica l'apartat 1 a les relacions entre aquest Estat i cadascuna de les altres parts en el tractat des de

la data en què produeixi efecte aquesta denúncia o retirada.

Article 71

Conseqüències de la nul·litat d'un tractat que estigui en oposició amb una norma imperativa de dret internacional general

1. Quan un tractat sigui nul en virtut de l'article 53, les parts han de:

a) eliminar en la mesura que sigui possible les conseqüències de tot acte que hagi estat executat basant-se en una disposició que estigui en oposició amb la norma imperativa de dret internacional general, i

b) ajustar les seves relacions mútues a la norma imperativa de dret internacional general.

2. Quan un tractat es converteixi en nul i acabi en virtut de l'article 64, l'extinció del tractat:

a) eximeix les parts de l'obligació de seguir complint el tractat;

b) no afecta cap dret, obligació o situació jurídica de les parts creats per l'execució del tractat abans de la seva extinció; tot i així, aquests drets, obligacions o situacions poden, en endavant, mantenir-se únicament en la mesura que el seu manteniment no estigui per si mateix en oposició amb la nova norma imperativa de dret internacional general.

Article 72

Conseqüències de la suspensió de l'aplicació d'un tractat

1. Llevat que el tractat disposi o que les parts convinguin alguna altra cosa, la suspensió de l'aplicació d'un tractat basada en les seves disposicions o de conformitat a aquest Conveni:

a) eximeix les parts entre les quals se suspenguí l'aplicació del tractat de l'obligació de complir-lo en les seves relacions mútues durant el període de suspensió;

b) no afecta de cap altra manera les relacions jurídiques que el tractat hagi establert entre les parts.

2. Durant el període de suspensió les parts han d'abstenir-se de tot acte enca-

minat a obstaculitzar el restabliment de l'aplicació del tractat.

Part VI. disposicions diverses

Article 73

Casos de successió d'Estats, de responsabilitat d'un Estat o de l'inici d'hostilitats

Les disposicions d'aquest Conveni no prejuten cap qüestió que pel que fa a un tractat pugui sorgir com a conseqüència d'una successió d'Estats, de la responsabilitat internacional d'un Estat o de l'inici d'hostilitats entre Estats.

Article 74

Relacions diplomàtiques o consulars i conclusió de tractats

La ruptura o la manca de relacions diplomàtiques o consulars entre dos o més Estats no impedeix la conclusió de tractats entre els Estats esmentats. Aquesta conclusió per si mateixa no prejutja quant a la situació de les relacions diplomàtiques o consulars.

Article 75

Cas d'un Estat agressor

Les disposicions d'aquest Conveni s'entenen sense perjudici de qualsevol obligació que pugui originar-se amb relació a un tractat per a un Estat agressor com a conseqüència de mesures adoptades de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides quant a l'agressió de tal Estat.

Part VII. Dipositaris, notificacions, correccions i registre

Article 76

Dipositaris dels tractats

1. La designació del dipositari d'un tractat pot efectuar-se pels Estats negociadors en el propi tractat o d'una altra manera. El dipositari pot ser un o més Estats, una organització internacional o el principal funcionari administratiu de l'organització esmentada.

2. Les funcions del dipositari d'un tractat són de caràcter internacional i el dipositari està obligat a actuar de manera imparcial en el seu compliment. En particular el fet que un tractat no hagi entrat en vigor entre algunes de les parts o que hagi sorgit una discrepància entre un Es-

tat i un dipositari sobre l'acompliment de les funcions d'aquest no afecta aquesta obligació del dipositari.

Article 77

Funcions dels dipositaris

1. Llevat que el tractat disposi o que els Estats contractants convinguin una altra cosa, les funcions del dipositari comprenen en particular les següents:

a) custodiar el text original del tractat i els plens poders que li hagin estat remesos;

b) estendre còpies certificades conformes del text original i preparar tots els altres textos del tractat en altres idiomes que puguin requerir-se en virtut del tractat i transmetre'ls a les parts en el tractat i als Estats facultats per arribar a ser-ho;

c) rebre les signatures del tractat i rebre i custodiar els instruments, les notificacions i les comunicacions relatives al mateix tractat;

d) examinar si una signatura, un instrument o una notificació o comunicació relatius al tractat estan en deguda forma i, si és necessari, posar-ho en coneixement a l'atenció de l'Estat en qüestió;

e) informar les parts en el tractat i els Estats facultats per arribar a ser-ho dels actes, notificacions i comunicacions relatius al tractat;

f) informar els Estats facultats per arribar a ser parts en el tractat de la data en què s'ha rebut o dipositat el nombre de signatures o d'instruments de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió necessaris per a l'entrada en vigor del tractat;

g) registrar el tractat a la Secretaria de les Nacions Unides;

h) complir les funcions específiques en altres disposicions d'aquest Conveni.

2. Si sorgeix alguna discrepància entre un Estat i el dipositari quant a l'acompliment de les funcions d'aquest últim, el dipositari posarà la qüestió en coneixement dels Estats signataris i dels Estats contractants o, si correspon, de l'òrgan competent de l'organització internacional interessada.

Article 78

Notificacions i comunicacions

Excepte quan el tractat o aquest Conveni disposin alguna altra cosa, una notificació o una comunicació que ha de fer qualsevol Estat en virtut d'aquest Conveni:

a) ha de ser transmesa, si no hi ha dipositari, directament als Estats als quals estigui destinada o, si hi ha dipositari, a aquest;

b) només s'entén que ha quedat feta per l'Estat en qüestió quan hagi estat rebuda per l'Estat al qual fou transmesa o, si escau, pel dipositari;

c) si ha estat transmesa a un dipositari, només s'entén que ha estat rebuda per l'Estat al qual estava destinat quan aquest hagi rebut del dipositari la informació prevista en la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 77.

Article 79

Correcció d'errors en textos o en còpies certificades conformes dels tractats;

1. Quan, després de l'autenticació del text d'un tractat, els Estats signataris i els Estats contractants adverteixin de comú acord que conté un error, aquest, tret que aquests Estats decideixin procedir a la seva correcció d'una altra manera, ha de ser corregit:

a) introduint la correcció pertinent en el text i fent que sigui rubricada per representants autoritzats en la deguda forma;

b) formalitzant un instrument o intercanviant instruments en els quals es faci constar la correcció que s'ha acordat fer; o

c) formalitzant, pel mateix procediment utilitzat per al text original, un text corregit de tot el tractat.

2. En el cas d'un tractat per al qual hi hagi dipositari, aquest notifica als Estats signataris i als Estats contractants l'error i la proposta de corregir-lo i fixa un termini adequat per emetre objeccions a la correcció proposada. A l'expiració del termini fixat:

a) si no s'ha emès cap mena d'objecció, el dipositari efectua i rubrica la correcció en el text, estén una acta de rectificació del text i en comunica còpia a les parts en el tractat i als Estats facultats per arribar a ser-ho;

b) si s'ha emès alguna objecció, el dipositari comunica l'objecció als Estats signataris i als Estats contractants.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 s'apliquen també quan el text d'un tractat hagi estat autenticat en dos o més idiomes i s'adverteixi una falta de concordança que els Estats signataris i els Estats contractants convinguin que ha de ser corregida.

4. El text corregit substitueix *ab initio* el text defectuós, llevat que els Estats signataris i els Estats contractants decideixin una altra cosa.

5. La correcció del text d'un tractat que hagi estat registrat ha de ser notificada a la Secretaria de les Nacions Unides.

6. Quan es descobreixi un error en una còpia certificada conforme d'un tractat, el dipositari ha d'estendre una acta en la qual faci constar la rectificació i comunicar-ne còpia als Estats signataris i als Estats contractants.

Article 80

Registre i publicació dels tractats

1. Els tractats, després de la seva entrada en vigor, es transmeten a la Secretaria de les Nacions Unides per ser registrats o arxivats i inscrits, segons correspongui, i per ser publicats.

2. La designació d'un dipositari constitueix l'autorització perquè aquest realitzi els actes previstos en l'apartat precedent.

Part VIII. Disposicions finals

Article 81

Signatura

El present Conveni està obert a la signatura de tots els Estats membres de les Nacions Unides o membres d'algun organisme especialitzat o de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica, i també de tot Estat part en l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia i de qualsevol altre Estat invitat per l'Assemblea General de les Nacions Unides a ser part en el Conveni, de la manera següent: fins al 30 de novembre de 1969, en el Ministeri Federal d'Affers Estrangers de la República d'Àustria i, després, fins al 30 d'abril de 1970, a la seu de les Nacions Unides a Nova York.

Article 82

Ratificació

El present Conveni està subjecte a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en mans del Secretari General de les Nacions Unides.

Article 83

Adhesió

El present Conveni queda obert a l'adhesió de tot Estat que pertanyi a una de les categories esmentades en l'article 81. Els instruments d'adhesió s'han de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.

Article 84

Entrada en vigor

1. Aquest Conveni entrarà en vigor trenta dies després de la data en què hagi estat dipositat el trenta-cinquè instrument de ratificació o d'adhesió.

2. Per a cada Estat que ratifiqui el Conveni o que s'hi adhereixi després d'haver estat dipositat el trenta-cinquè instrument de ratificació o d'adhesió, el Conveni entrarà en vigor el trentè dia a partir de la data en la qual l'Estat hagi dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 85

Textos autèntics

L'original d'aquest Conveni, els textos del qual en xinès, espanyol, francès, anglès i rus són igualment autèntics, s'ha de dipositar en mans del secretari general de les Nacions Unides.

En testimoniatge d'això, els plenipotenciaris infrascrits, degudament autoritzats pels seus governs respectius, han signat aquest Conveni.

Viena, 23 de maig de 1969

Annex

1. El secretari general de les Nacions Unides estableix i manté una llista d'amigables componedors integrada per juristes qualificats. A aquest efecte, s'invita tots els Estats que siguin membres de les Nacions Unides o part en aquest Conveni que designin dos conciliadors; els noms de les persones així designades constituïran la llista. La designació dels conciliadors, entre ells els designats per cobrir una vacant accidental, s'ha de fer per a un període de cinc anys renovable. En expirar el període pel qual hagin estat designats, els conciliadors continuaran exercint les funcions per a les quals hagin estat elegits de conformitat amb l'apartat següent.

2. Quan s'hagi presentat una sol·licitud al secretari general, de conformitat amb l'article 66, aquest ha de sotmetre la controvèrsia a una comissió de conciliació, composta de la forma següent:

L'Estat o els Estats que constitueixin una de les parts en la controvèrsia han de nomenar:

a) un conciliador, de la nacionalitat d'aquest Estat o d'un d'aquests Estats, elegit o no de la llista mencionada en l'apartat 1, i

b) un conciliador que no tingui la nacionalitat d'aquest Estat ni de cap d'aquests Estats, elegit de la llista.

L'Estat o els Estats que constitueixin l'altra part en la controvèrsia han de nomenar dos conciliadors de la mateixa manera. Els quatre conciliadors elegits per les parts han de ser nomenats dins dels seixanta dies següents a la data en què el secretari general hagi rebut la sol·licitud.

Els quatre conciliadors, en el decurs dels seixanta dies següents a la data en què s'hagi efectuat l'últim dels seus nomenaments, han de nomenar un cinquè conciliador, elegit de la llista, que serà president.

Si el nomenament del president o de qualsevol dels altres conciliadors no s'ha realitzat en el termini anteriorment prescrit a aquest efecte, l'ha d'efectuar el secretari general dins dels seixanta dies següents a l'expiració d'aquest termini.

El secretari general pot nomenar president una de les persones de la llista o un dels membres de la Comissió de Dret Internacional. Qualsevol dels terminis en els quals hagin d'efectuar-se el nomenaments pot ser prorrogat per acord de les parts en la controvèrsia.

Qualsevol vacant ha de cobrir-se en la forma prescrita pel nomenament inicial.

3. La Comissió de Conciliació fixa el seu propi procediment. La Comissió, amb el consentiment previ de les parts en la controvèrsia, pot invitar qualsevol de les parts en el tractat a exposar-li les seves opinions verbalment o per escrit. Les decisions i recomanacions de la Comissió s'adopten per majoria de vots dels seus cinc membres.

4. La Comissió pot atreure l'atenció de les parts en la controvèrsia en relació amb totes les mesures que puguin facilitar una solució amistosa.

5. La Comissió escolta les parts, examina les pretensions i objeccions i fa propostes a les parts perquè arribin a una solució amistosa de la controvèrsia.

6. La Comissió presenta el seu informe dins dels dotze mesos següents a la data de la seva constitució. L'informe es diposita en mans del secretari general i s'ha de transmetre a les parts en la controvèrsia. L'informe de la Comissió, incloses les conclusions que s'hi indiquin quant als fets i les qüestions de dret, no obliga les parts ni té cap altre caràcter que el d'enunciat de recomanacions presentades a les parts per a la seva consideració, amb la finalitat de facilitar una solució amistosa de la controvèrsia.

7. El secretari general proporciona a la Comissió l'assistència i les facilitats que necessiti. Les despeses de la Comissió són sufragades per l'Organització de les Nacions Unides.

**Situació
del Conveni de Viena sobre el dret
dels tractats, fet a Viena el 23 de
maig de 1969**

Entrada en vigor: 27 de gener de 1980, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 84

Estatus: el 7 d'octubre del 2003, 45 Estats signataris i 96 Estats part

Participant	Signatura	Ratificació, adhesió (a), Successió (d)
Afganistan	23 maig 1969	
Albània		27 juny 2001 a
Alemanya ¹	30 abril 1970	21 juliol 1987
Algèria		8 novembre 1988 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia ²		8 juliol 1999 d
Àrabia Saudita		14 abril 2003 a
Argentina	23 maig 1969	5 desembre 1972
Austràlia		13 juny 1974 a
Àustria		30 abril 1979 a
Barbados	23 maig 1969	24 juny 1971
Bèlgica		1 setembre 1992 a
Bielorússia		1 maig 1986 a
Bolívia	23 maig 1969	
Bòsnia i Hercegovina ²		1 setembre 1993 d
Brasil	23 maig 1969	
Bulgària		21 abril 1987 a
Cambotja	23 maig 1969	
Camerun		23 octubre 1991 a
Canadà		14 octubre 1970 a
Colòmbia	23 maig 1969	10 abril 1985
Congo	23 maig 1969	12 abril 1982
Costa d'Ivori	23 juliol 1969	
Costa Rica	23 maig 1969	22 novembre 1996
Croàcia ²		12 octubre 1992 d
Cuba		9 setembre 1998 a
Dinamarca	18 abril 1970	1 juny 1976
Egipte		11 febrer 1982 a
El Salvador	16 febrer 1970	
Equador	23 maig 1969	
Eslovàquia ³		28 maig 1993 d
Eslovènia ²		6 juliol 1992 d
Espanya		16 maig 1972 a
Estats Units d'Amèrica	24 abril 1970	
Estònia		21 octubre 1991 a
Etiòpia	30 abril 1970	
Federació de Rússia		29 abril 1986 a
Filipines	23 maig 1969	15 novembre 1972
Finlàndia	23 maig 1969	19 agost 1977
Geòrgia		8 juny 1995 a
Ghana	23 maig 1969	
Grècia		30 octubre 1974 a
Guatemala	23 maig 1969	21 juliol 1997
Guyana	23 maig 1969	
Haití		25 agost 1980 a
Hondures	23 maig 1969	20 setembre 1979
Hongria		19 juny 1987 a
Illes Salomó		9 agost 1989 a
Iran, República Islàmica d'	23 maig 1969	
Itàlia	22 abril 1970	25 juliol 1974
Jamaica	23 maig 1969	28 juliol 1970
Japó		2 juliol 1981 a

Kazakhstan		5 gener 1994 a
Kenya	23 maig 1969	
Kirguizistan		11 maig 1999 a
Kuwait		11 novembre 1975 a
Lesotho		3 març 1972 a
Letònia		4 maig 1993 a
Libèria	23 maig 1969	29 agost 1985
Liechtenstein		8 febrer 1990 a
Lituània		15 gener 1992 a
Luxemburg	4 setembre 1969	23 maig 2003
Madagascar	23 maig 1969	
Malàisia		27 juliol 1994 a
Malawi		23 agost 1983 a
Mali		31 agost 1998 a
Marroc	23 maig 1969	26 setembre 1972
Maurici		18 gener 1973 a
Mèxic	23 maig 1969	25 setembre 1974
Moçambic		8 maig 2001 a
Mongòlia		16 maig 1988 a
Myanmar		16 setembre 1998 a
Nauru		5 maig 1978 a
Nepal	23 maig 1969	
Níger		27 octubre 1971 a
Nigèria	23 maig 1969	31 juliol 1969
Nova Zelanda	29 abril 1970	4 agost 1971
Oman		18 octubre 1990 a
Països Baixos		9 abril 1985 a
Pakistan	29 abril 1970	
Panamà		28 juliol 1980 a
Paraguai		3 febrer 1972 a
Perú	23 maig 1969	14 setembre 2000
Polònia		2 juliol 1990 a
Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	20 abril 1970	25 juny 1971
República Arab Síria		2 octubre 1970 a
República centreafricana		10 desembre 1971 a
República de Corea ¹	27 novembre 1969	27 abril 1977
República de Moldàvia		26 gener 1993 a
República Democràtica del Congo		25 juliol 1997 a
República Democràtica Popular de Laos		31 març 1998 a
República Txeca ³		22 febrer 1993 d
República Unida de Tanzània		12 abril 1976 a
Rwanda		3 gener 1980 a
Saint Vincent i les Grenadines		27 abril 1999 a
Santa Seu	30 setembre 1969	25 febrer 1977
Senegal		11 abril 1986 a
Sèrbia i Montenegro ²		12 març 2001 d
Sudan	23 maig 1969	18 abril 1990
Suècia	23 abril 1970	4 febrer 1975
Suïssa		7 maig 1990 a
Surinam		31 gener 1991 a
Tadjikistan		6 maig 1996 a
Togo		28 desembre 1979 a
Trinitat i Tobago	23 maig 1969	
Tunísia		23 juny 1971 a
Turkmenistan		4 gener 1996 a
Ucraïna		14 maig 1986 a
Uruguai	23 maig 1969	5 març 1982
Uzbekistan		12 juliol 1995 a
Vietnam		10 octubre 2001 a
Xile	23 maig 1969	9 abril 1981
Xina ³		3 setembre 1997 a
Xipre		28 desembre 1976 a
Zàmbia	23 maig 1969	

Declaracions i reserves

(La data de recepció és la de la ratificació, la de l'adhesió o la de la successió, llevat que s'indiqui el contrari. Per a les objeccions, vegeu més endavant.)

Afganistan

En el moment de la signatura:

Afganistan interpreta l'article 62 (Canvi fonamental en les circumstàncies) de la manera següent:

La lletra a de l'apartat 2 no s'aplica als tractats desiguals o il·legals ni en el cas de qualsevol altre tractat contrari al principi de l'autodeterminació. Aquesta interpretació és la que ha estat defensada per l'expert consultor en la seva declaració de l'11 de maig de 1968 davant la Comissió plenària i en la comunicació del 14 de maig de 1969 (A/CONF.39/L.40) adreçada a la Conferència.

Alemanya¹

En el moment de la signatura:

En ratificar el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, la República Federal d'Alemanya es reserva el dret de manifestar la seva posició sobre les declaracions fetes per altres Estats en adherir-se al Conveni, i a formular reserves respecte a certes disposicions del Conveni esmentat.

En el moment de la ratificació:

...

2. La República Federal d'Alemanya parteix del principi que l'article 66 b) del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats no s'invocarà per excloure la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia a la qual estan sotmesos Estats no membres de l'esmentat Conveni.

3. La República Federal d'Alemanya entén per l'expressió "mesures adoptades de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides", esmentada en l'article 75 del Conveni, les futures decisions adoptades pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides en aplicació de les disposicions del capítol VII de la Carta relatives al manteniment de la pau i de la seguretat internacional.

Algèria

Declaració:

"L'adhesió de la República algeriana democràtica i popular a aquest Conveni no significa de cap manera el reconeixement d'Israel.

Aquesta adhesió no es pot interpretar en el sentit que ha de portar a l'establiment de relacions de qualsevol naturalesa amb Israel."

Reserva:

"El Govern de la República algeriana democràtica i popular considera que la competència de la Cort Internacional de Justícia no es pot exercir, a demanda d'una sola part, en relació amb una controvèrsia com la considerada a l'article 66, lletra a.

Declara que l'acord previ de totes les parts implicades és necessari en cada cas perquè se sotmeti una controvèrsia a l'esmentada Cort."

Aràbia Saudita

Reserva:

...tot i formulant la reserva següent relativa a l'article 66: l'acord previ dels dos països implicats és necessari per recórrer a un judici o a un arbitratge.

Argentina

a) La República Argentina considera que la regla continguda en l'article 45.b) no li és d'aplicació, ja que preveu la renúncia prèvia de determinats drets.

b) La República Argentina no admet que un canvi fonamental de les circumstàncies, ocorregut respecte de les que existien en el moment de la conclusió del tractat, i que no ha estat previst per les parts, pugui ser invocat com a motiu per donar per acabat un tractat o per retirar-se'n; a més a més, objecta contra les reserves formulades per l'Afganistan, el Marroc i Síria en relació amb l'apartat 2.a, de l'article 62 i contra qualsevol reserva del mateix tenor, que en el futur pugui ser formulada respecte a l'article 62.

L'aplicació d'aquest Conveni als territoris la sobirania dels quals és objecte de litigi entre dos o més Estats, ja siguin o no parts en el Conveni, no pot consi-

derar-se que impliqui una modificació, renúncia o abandonament de la posició mantinguda fins aquest moment per cadascun d'ells.

Bèlgica⁶

21 de juny de 1993

Reserva:

L'Estat belga no estarà vinculat pels articles 53 i 64 del Conveni respecte a qualsevol part que, formulant una reserva respecte a l'article 66, lletra a), recusés el procediment d'arranjament fixat per aquest article.

Bielorússia

[Mateixes reserves i declaració, idèntiques en essència, *mutatis mutandis*, que les formulades per la Federació russa.]

Bolívia

1. Els defectes del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats retarden la realització de les aspiracions de la humanitat.

2. Tot i així, les normes establertes pel Conveni representen un avenç significatiu basat en els principis de la justícia internacional que tradicionalment ha defensat Bolívia.

Bulgària⁷

Declaració:

La República popular de Bulgària estima necessari subratllar que els articles 81 i 83 del Conveni, que posen un cert nombre d'Estats dins de la impossibilitat d'accedir-hi, tenen un caràcter indègudament restrictiu. Les disposicions d'aquesta mena són incompatibles amb la naturalesa del Conveni, que és de caràcter universal i ha d'estar obert a la signatura de tots els Estats.

Canadà

Amb l'adhesió al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, el Govern del Canadà entén que no hi ha res en l'article 66 que signifiqui l'exclusió de la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia, en els supòsits en què l'esmentada jurisdicció existeix segons les disposicions de qualsevol tractat en vigor que obligui les parts quant a l'arranjament de controvèrsies. Pel que fa als Estats part en el

Conveni de Viena que accepten com a obligatòria la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia, el Govern del Canadà declara que no considera que les disposicions de l'article 66 del Conveni de Viena estableixin "un altre mètode d'arranjament pacífic", dins del significat de l'apartat 2 a) de la declaració que el Govern canadenc va lliurar al secretari general de les Nacions Unides el 7 d'abril de 1970 acceptant com a obligatòria la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia.

Colòmbia

Reserva:

Pel que fa a l'article 25, Colòmbia formula la reserva següent: la Constitució política d'aquest país no admet l'entrada en vigor provisional dels tractats. Efectivament, correspon al Congrés nacional aprovar o denunciar els tractats i convenis conclusos pel Govern amb d'altres Estats o amb subjectes de dret internacional.

Costa Rica⁸

Reserves i declaracions fetes en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

1. Pel que fa als articles 11 i 12, la delegació de Costa Rica formula la reserva següent: el sistema jurídic constitucional d'aquest país no autoritza cap forma de consentiment que no estigui sotmesa a ratificació per l'Assemblea Legislativa.

2. Pel que fa a l'article 25, la delegació de Costa Rica formula la reserva següent: la Constitució política d'aquest país no permet tampoc l'aplicació provisional dels tractats.

3. La delegació de Costa Rica interpreta l'article 27 com a referit a normes de rang inferior i no a les disposicions de la Constitució Política.

4. La delegació de Costa Rica interpreta l'article 38 de la manera següent: cap regla consuetudinària preval sobre qualsevol norma del Sistema Interamericà, respecte del qual aquest Conveni té en opinió de Costa Rica caràcter suplementari.

Cuba

Reserva:

El Govern de la República de Cuba formula reserva expressa respecte al

procediment establert en l'article 66 del Conveni ja que considera que cal solucionar qualsevol controvèrsia amb un dels mètodes adoptats de comú acord per les parts; per tant la República de Cuba no pot acceptar solucions que permetin a una de les parts de sotmetre la controvèrsia a un procediment de resolució judicial, d'arbitratge o de conciliació sense el consentiment de l'altra.

Declaració:

El Govern de la República de Cuba declara que [l'esmentat Conveni], essencialment, ha codificat i sistematitzat les normes establertes pel costum i altres fonts de dret internacional pel que fa a la conclusió, la signatura, la ratificació, l'entrada en vigor, la denúncia i altres estipulacions relatives als tractats internacionals i, per tant, que aquestes disposicions, ja que obtenen el seu caràcter obligatori de fonts universalment reconegudes de dret internacional pel que fa en particular a la nul·litat, l'extinció i la suspensió de l'aplicació de tractats, són aplicables a tot tractat anterior al Conveni i més generalment als tractats, pactes o concessions conclusos en condicions de desigualtat o que menyspreen o disminueixen la seva sobirania i la seva integritat territorial.

Dinamarca

"Dinamarca no es considera vinculada per les disposicions de la Part V del Conveni, segons les quals els procediments d'arranjament establerts en l'article 66 no són aplicables quan existeixin reserves formulades per altres països, i això respecte de qualsevol país que formulï, totalment o parcialment, una reserva sobre les disposicions de l'article 66 del Conveni relatives a l'arranjament obligatori de certes controvèrsies."

Equador

En el moment de la signatura:

En signar aquest Conveni, l'Equador no ha considerat necessari formular cap mena de reserva en relació amb l'article 4 del Conveni perquè entén que les normes a les quals es refereix la primera part de l'article esmentat inclouen el principi de l'arranjament pacífic de controvèrsies enunciat en l'apartat 3 de l'article 2 de la Carta de les Nacions Unides, i que, com a

jus cogens, és aplicable universalment i obligatòriament.

A més, l'Equador considera igualment que la primera part de l'article 4 s'aplica a tractats ja existents.

D'aquesta forma l'Equador considera que l'esmentat article 4 incorpora el principi incontestable pel qual, en els supòsits en què el Conveni codifica normes de *lex lata*, aquestes, com a normes preexistents, poden ser invocades i aplicades a tractats signats abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, que és l'instrument que codifica les esmentades normes.

Eslovàquia⁵

Finlàndia⁹

Finlàndia també declara que, en referència a la seva relació amb qualsevol Estat que hagi formulat o formulï una reserva en el sentit de no veure's obligat per alguna o per totes les disposicions de l'article 66, no es considera obligada ni per aquestes disposicions de procediment ni per les disposicions substantives de la Part V del Conveni a les quals no són d'aplicació els procediments previstos en l'article 66, com a conseqüència de l'esmentada reserva.

Guatemala¹⁰

En el moment de la signatura:

Reserves:

1. Guatemala no pot acceptar cap disposició d'aquest Conveni que pugui perjudicar els seus drets i la seva reivindicació sobre el territori de Belize.

2. Guatemala no aplicarà les disposicions dels articles 11, 12, 25 i 66 en la mesura que contravinguin els principis consagrats en la Constitució de la República.

3. Guatemala aplicarà les disposicions de l'article 38 únicament en els supòsits en què consideri que això és compatible amb l'interès nacional.

En el moment de la ratificació:

Reserves:

a) La República de Guatemala confirma oficialment les reserves I i III que va formular en signar el Conveni esmen-

tat; és a dir, d'una banda Guatemala no accepta cap disposició del Conveni que sigui susceptible de perjudicar els seus drets i reivindicacions sobre el territori de Belize, i de l'altra, Guatemala només aplicarà la disposició enunciada a l'article 38 del Conveni esmentat en el cas que consideri l'aplicació d'acord amb l'interès nacional.

b) Pel que fa a la reserva II, formulada en el mateix moment, segons la qual la República de Guatemala no aplicarà els articles 11, 12, 25 i 66 del Conveni esmentat perquè són contraris a la seva Constitució, Guatemala declara:

b.i) Que confirma aquesta reserva als articles 25 i 66 del Conveni perquè l'un i l'altre són incompatibles amb les disposicions de la seva Constitució política en vigor.

b.ii) Que confirma també la reserva als articles 11 i 12 del Conveni. El consentiment de Guatemala a estar obligat per un tractat està subordinat a l'acompliment de les formalitats segons la seva Constitució política. Per a Guatemala, la signatura o la rúbrica d'un tractat pel seu representant s'ha d'entendre sempre feta ad referendum, és a dir, subordinada a la confirmació per part del seu Govern.

c) Guatemala formula una reserva a l'article 27 del Conveni en la mesura que aquest article es refereix a les lleis de Guatemala i no a les disposicions de la seva Constitució política que tenen un rang superior a qualsevol llei o tractat.

Hongria¹¹

Kuwait

La participació de Kuwait en aquest Conveni no significa, de cap manera, que el Govern de l'Estat de Kuwait reconegui Israel com tampoc que s'establirà cap altra relació convencional entre l'Estat de Kuwait i Israel.

Marroc

En el moment de la signatura (confirmada en el moment de la ratificació):

1. Marroc interpreta que l'apartat 2.a) de l'article 62 (canvi fonamental en les circumstàncies) no és aplicable als tractats il·lícits o desiguals, o a qualsevol

tractat contrari al principi de l'autodeterminació. El punt de vista del Marroc sobre l'apartat 2.a) ha estat defensat per l'expert consultor en la seva intervenció de l'11 de maig de 1968 davant la Comissió plenària i del 14 de maig de 1969 davant de la Conferència plenària (A/CONF.39/L.40).

2. S'entén que la signatura per part del Marroc d'aquest Conveni, no significa, de cap manera, el reconeixement d'Israel. A més, no s'establirà cap relació convencional entre el Marroc i Israel.

Mongòlia¹²

Declaracions:

1. La República popular mongola declara que es reserva el dret de prendre totes les mesures necessàries per salvaguardar els seus interessos en cas de no observació per altres Estats de les disposicions del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

2. La República popular mongola estima que convé assenyalar el caràcter discriminatori dels articles 81 i 83 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats i declara que el Conveni hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els Estats.

Oman

Declaració:

Segons la interpretació del Govern del Sultanat d'Oman, les disposicions de l'apartat 2 de l'article 65 del Conveni esmentat no s'apliquen als tractats contraris al dret a l'autodeterminació.

Països Baixos

Declaració:

El Regne dels Països Baixos no considera que les disposicions de la lletra b) de l'article 66 del Conveni proposin "un altre mitjà d'arranjament pacífic" en el sentit de la Declaració que el Regne dels Països Baixos ha dipositat prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides l'1 d'agost de 1956 i per la qual ha acceptat la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Perú¹³

Reserva:

El Govern del Perú, entén que l'aplicació dels articles 11, 12 i 25 d'aquest Con-

veni està subordinada al procés de signatura, d'aprovació, de ratificació i d'entrada en vigor dels tractats o d'adhesió als tractats previst pel seu règim constitucional.

Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord¹⁴

En el moment de la signatura:

En signar el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, el Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord declara que considera que cap disposició de l'article 66 del Conveni esmentat té per finalitat excloure la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia en els supòsits en què l'esmentada jurisdicció es deriva de les disposicions en vigor obligatòries entre les parts, relatives a l'arranjament de controvèrsies. En especial, respecte dels Estats part en el Conveni de Viena que accepten com a obligatòria la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia, el Govern del Regne Unit declara que no considera que les disposicions de la lletra b) de l'article 66 del Conveni de Viena estableixin "altres mètodes d'arranjament pacífic" en el sentit del punt (i.a) de la declaració dipositada prop del secretari general de les Nacions Unides l'1 de gener de 1969 segons la qual el Govern del Regne Unit acceptava com a obligatòria la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia.

El Govern del Regne Unit, reservant-se, de moment, la seva posició pel que fa a altres declaracions i reserves fetes per diversos Estats en el moment de la seva signatura del Conveni, considera necessari declarar que el Regne Unit no reconeix a Guatemala el dret o cap mena de pretensió legítima de reclamació respecte del territori d'Hondures Britànica.

En el moment de la ratificació:

El Govern del Regne Unit considera que cap disposició de l'article 66 del Conveni tingui per finalitat excloure la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia en els supòsits en què l'esmentada jurisdicció es deriva de les disposicions en vigor obligatòries entre les parts, relatives a l'arranjament de controvèrsies. En especial, respecte dels Estats part en el Conveni de Viena que accepten com a obligatòria la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia, el Regne

Unit no considera que les disposicions de la lletra b) de l'article 66 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats estableixin "altres mètodes d'arranjament pacífic" en el sentit del punt (i).a) de la declaració que el Govern del Regne Unit dipositava prop del secretari general de les Nacions Unides l'1 de gener de 1969.

República Txeca⁵

República Unida de Tanzània

Cap Estat que formulï una reserva a qualsevulla de les disposicions de la Part V o a tota la Part podrà invocar l'article 66 del Conveni respecte a la República Unida de Tanzània.

República Àrab de Síria

A) L'acceptació d'aquest Conveni per la República Àrab de Síria i la ratificació del seu Govern, no comporten, de cap manera, el reconeixement d'Israel i no poden tenir com a resultat l'establiment de cap mena de contacte amb Israel basat en les disposicions del Conveni.

B) La República Àrab de Síria considera que l'article 81 del Conveni no és conforme amb els objectes i finalitats del Conveni ja que no permet a tots els Estats, sense discriminació ni distinció esdevenir-ne part.

C) El Govern de la República Àrab de Síria no accepta, en cap cas, la no aplicabilitat del principi d'un canvi fonamental en les circumstàncies que figura en l'article 62, apartat 2.a) pel que fa als tractats que estableixin fronteres, ja que la considera com una violació flagrant d'una norma obligatòria que forma part del dret internacional general i que preveu el dret dels pobles a l'autodeterminació.

D) El Govern de la República Àrab de Síria interpreta les disposicions de l'article 52 de la manera següent:

L'expressió "l'amenaça o l'ús de la força" utilitzada en aquest article s'aplica també a l'ús de la coacció econòmica, política, militar i psicològica i a tota mena de coacció que forci un Estat a concloure un tractat contra el seu desig o el seu interès.

E) L'adhesió de la República Àrab de Síria a aquest Conveni i la ratificació per part del seu Govern no s'aplica a l'Annex

del Conveni, relatiu a la conciliació obligatòria.

Federació de Rússia

Reserves:

La Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera vinculada per les disposicions de l'article 66 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats i declara que, perquè una controvèrsia, sigui quina sigui, entre les parts contractants relativa a l'aplicació o la interpretació dels articles 53 o 64 sigui sotmesa a la decisió de la Cort Internacional de Justícia o perquè una controvèrsia, sigui quina sigui, relativa a l'aplicació o la interpretació de qualsevol altre article de la Part V del Conveni sigui sotmesa a l'examen d'una comissió de conciliació, cal que, en cada cas, totes les parts en la controvèrsia donin el seu acord en aquest sentit, i declara, a més, que, només els mediadors designats de comú acord per les parts en les controvèrsies podran participar a la comissió de conciliació.

La Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera vinculada per les disposicions de l'apartat 3 de l'article 20 ni per les de la lletra b) de l'article 45 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats en la mesura que les disposicions esmentades són contràries a la pràctica internacional.

Declaració:

La Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques declara que es reserva el dret de prendre totes les mesures que jutgi útils per defensar els seus interessos en el cas que un altre Estat no respectés les disposicions del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

Tunísia

"La controvèrsia a la qual fa referència l'article 66.a) exigeix l'acord de totes les parts en la controvèrsia perquè sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia."

Ucraïna

[Mateixes reserves i declaracions, idèntiques en substància, *mutatis mutandis*, que les formulades per la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques.]

Vietnam

Reserva:

En adherir-se al Conveni, la República Socialista del Vietnam formula la reserva a l'article 66 del Conveni esmentat.

Xile

La República de Xile declara que s'adhereix al principi general de la immutabilitat dels tractats, sense perjudici del dret per als Estats d'estipular, concretament, normes que modifiquin aquest principi, i formula per aquest motiu una reserva a les disposicions enunciades en els apartats 1 i 3 de l'article 62 del Conveni, que considera, en opinió seva, inaplicables.

Xina

Reserva:

1. La República Popular de la Xina formula la seva reserva a l'article 66 del Conveni esmentat.

Declaració:

2. La signatura del Conveni esmentat feta per les autoritats que representaven Taiwan el 27 d'abril de 1970 usurpant el nom de la "Xina" és il·legal i desproveïda de tot efecte.

Objeccions

(La data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió, llevat que s'indiqui el contrari.)

Algèria

El Govern de la República algeriana democràtica i popular, fidel al principi de la intangibilitat de les fronteres heretades en el moment de la independència, emet una objecció a la reserva emesa pel Regne del Marroc respecte a l'apartat 2 a) de l'article 62 del Conveni.

Alemanya³

La República Federal d'Alemanya rebutja les reserves emeses per Tunísia, la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, la República Democràtica d'Alemanya respecte a l'article 66 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, reserves que jutja incompatibles

amb l'objecte i la finalitat del Conveni esmentat. Recorda sobre aquesta qüestió que el Govern de la República Federal d'Alemanya, tal com ja ho ha subratllat en un cert nombre d'altres ocasions, considera els articles 53 i 64 com estant indisolublement vinculats a l'article 66 a).

El Govern de la República Federal d'Alemanya també ha emès objeccions idèntiques, *mutatis mutandis*, respecte a les reserves formulades per altres Estats, tal com s'indiquen a continuació:

- i) 27 de gener de 1988: respecte a les reserves fetes per Bulgària, la República Popular Hongaresa i la República Socialista Txecoslovaca;
- ii) 21 de setembre de 1988: respecte a la reserva formulada per Mongòlia;
- iii) 30 de gener de 1989: respecte a la reserva formulada per Algèria.

12 de juny del 2002

Respecte de la reserva formulada pel Vietnam en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat la reserva a l'article 66 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats formulada pel Govern de la República Socialista del Vietnam en el moment de la seva adhesió al Conveni. El Govern de la República Federal d'Alemanya estima que el procediment d'arranjament de controvèrsies considerat a l'article 66 és indissociable de les disposicions contingudes en la Part V del Conveni i constituïa de fet la base sobre la qual la Conferència de Viena havia acceptat elements de la Part V. El procediment d'arranjament de controvèrsies considerat a l'article 66, per tant, forma part integrant del Conveni.

Així doncs, el Govern de la República Federal d'Alemanya estima que la reserva que exclou el procediment de resolució judicial, d'arbitratge i de conciliació aplicable en cas de controvèrsia, fa dubtar de la voluntat de la República Socialista del Vietnam de respectar plenament l'objecte i la finalitat del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

El Govern de la República Federal d'Alemanya, per tant, emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Socialista del Vietnam.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i la República Socialista del Vietnam.

Àustria

16 de setembre de 1998

En consideració a les reserves fetes per Guatemala en el moment de la ratificació:

Àustria opina que les reserves de Guatemala afecten quasi exclusivament normes generals del [Conveni esmentat] moltes de les quals tenen un fonament sòlid en el dret internacional consuetudinari. Les reserves podrien qüestionar normes ben establertes i universalment acceptades. Àustria estima que es poden tenir dubtes sobre la compatibilitat d'aquestes reserves amb l'objecte i la finalitat del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. Àustria, per tant, emet una objecció a aquestes reserves.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del [Conveni esmentat] entre Àustria i Guatemala.

Canadà

22 d'octubre de 1971

El Canadà no es considera vinculat per relacions convencionals amb la República Àrab de Síria en relació amb aquelles disposicions del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats a les quals és aplicable el procediment obligatori de conciliació establert en l'Annex del Conveni esmentat.

Dinamarca

16 de setembre de 1998

En consideració a les reserves fetes per Guatemala en el moment de la ratificació:

Aquestes reserves afecten normes generals del [Conveni esmentat] moltes de les quals tenen un fonament sòlid en el dret internacional consuetudinari. Aquestes reserves, en el cas que s'acceptessin, podrien qüestionar normes ben establertes i universalment acceptades.

El Govern danès opina que aquestes reserves no són compatibles amb l'objecte i la finalitat del [Conveni esmentat].

És de l'interès comú dels Estats que els tractats pels quals aquests han decidit vincular-se siguin respectats per totes les parts pel que fa al seu objecte i finalitat i que els Estats estiguin disposats a procedir a qualsevol modificació legislativa necessària per a l'acompliment de les seves obligacions convencionals.

El Govern danès per tant emet una objecció a les reserves [...] que el Govern guatemalenc ha formulat respecte al [Conveni esmentat].

Aquesta objecció no s'oposa a l'entrada en vigor del [Conveni esmentat] entre Guatemala i Dinamarca, tractat que per tant entrarà en vigor entre els dos Estats sense que Guatemala pugui invocar les reserves que ha formulat.

Egipte

La República Àrab d'Egipte no es considera vinculada per la Part V del Conveni respecte dels Estats que han formulat reserves sobre els procediments obligatoris d'arranjament judicial i d'arbitratge que figuren en l'article 66 del Conveni i en l'Annex del Conveni, rebutja, alhora, les reserves relatives a les disposicions de la Part V del Conveni.

Estats Units d'Amèrica

26 de maig de 1971

El Govern dels Estats Units d'Amèrica objecta a la reserva E formulada en l'instrument d'adhesió de Síria:

El Govern dels Estats Units considera que aquesta reserva és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni i mina el principi d'arranjament imparcial de controvèrsies relatives a la nul·litat, l'extinció i la suspensió de l'aplicació dels tractats, que fou objecte d'àmplies negociacions en la Conferència de Viena.

El Govern dels Estats Units té la intenció, en el moment en què esdevingui part del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, de reafirmar la seva objecció a la reserva esmentada i de rebutjar tota relació convencional amb la República Àrab de Síria derivada de les disposicions de la Part V del Conveni respecte de les quals Síria ha rebutjat els procediments de conciliació obligatòria establerts en l'Annex del Conveni.

El Govern dels Estats Units expressa també la seva preocupació per la reserva C per la qual la República Àrab de Síria declara que no accepta la no aplicabilitat del principi d'un canvi fonamental en les circumstàncies pel que fa als tractats que estableixin fronteres enunciats a la lletra a de l'apartat 2 de l'article 62 i la reserva D relativa a la interpretació que Síria dóna a l'expressió "l'amenaça o l'ús de la força" que figura a l'article 52. Tot i així, davant la intenció del Govern dels Estats Units de rebutjar tota relació convencional amb la República Àrab de Síria, derivada de les disposicions de la Part V, a les quals es refereixen les reserves C i D, no considera necessari en aquest moment objectar formalment a aquestes reserves.

El Govern dels Estats Units considera que l'absència de relacions convencionals entre els Estats Units d'Amèrica seu país i la República Àrab de Síria, quant a certes disposicions de la Secció V, no obstaculitza, de cap manera, l'obligació d'aquesta última de complir amb qualsevulla de les obligacions establertes en aquelles disposicions a les quals està subjecta pel dret internacional, independentment del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

29 de setembre de 1972

El Govern dels Estats Units d'Amèrica objecta contra la reserva formulada per Tunísia a la lletra a) de l'article 66 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats relativa a una controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació dels articles 53 o 64. El dret que assisteix a una part per invocar les disposicions dels articles 53 o 64 està indissociablement vinculat amb les disposicions de l'article 42 relatives a la impugnació de la validesa d'un tractat i amb la lletra a de l'article 66, relatiu al dret de qualsevol part a sotmetre a la decisió de la Cort Internacional de Justícia qualsevol controvèrsia relativa a l'aplicació o a la interpretació dels articles 53 o 64.

Consegüentment, el Govern dels Estats Units té la intenció de reafirmar, en el moment en què esdevingui part en el Conveni, la seva objecció a la reserva formulada per Tunísia i de declarar que no considerarà que els articles 53 o 64 del Conveni estiguin en vigor entre els Estats Units d'Amèrica i Tunísia.

Finlàndia

16 de setembre de 1998

Pel que fa a les reserves fetes per Guatemala en el moment de la ratificació:

Aquestes reserves, constituïdes per remissions de caràcter general a la llei nacional i que no especifiquen clarament en quina mesura es deroguen les disposicions del Conveni, poden fer néixer greus dubtes sobre el compromís de l'Estat autor de la reserva quant a l'objecte i la finalitat del Conveni i contribuir a minar les bases del dret internacional convencional. A més, el Govern finlandès considera la reserva relativa a l'article 27 del Conveni com a particularment criticable ja que aquesta disposició és una norma ben establerta del dret internacional consuetudinari. El Govern finlandès recorda que, segons l'article 19 c) del [Conveni esmentat], cap reserva no ha de ser incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern finlandès, per tant, emet una objecció a les reserves formulades pel Govern guatemalenc respecte del Conveni esmentat.

Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del Conveni entre Guatemala i Finlàndia. El Conveni, per tant, entrarà en vigor entre els dos Estats sense que Guatemala pugui invocar les reserves que ha formulat.

Israel

16 de març de 1970

El Govern d'Israel ha pres nota del caràcter polític de l'apartat 2 de la declaració feta pel Govern del Marroc... En opinió del Govern d'Israel, aquest Conveni no és el marc apropiat per fer doncs declaracions polítiques d'aquesta mena. A més a més, aquesta declaració no pot, en cap cas, afectar les obligacions que imposen al Marroc el dret internacional general o els tractats particulars. Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern d'Israel mantindrà respecte al Govern del Marroc una actitud de completa reciprocitat.

16 de novembre de 1970

[Mateixa declaració en substància que l'anterior respecte de la declaració formulada per la República Àrab de Síria]

Japó

1. El Govern del Japó emet objeccions en relació a la reserva destinada a excloure l'aplicació, total o parcial, de les disposicions de l'article 66 i de l'Annex, relatives als procediments obligatoris d'arranjament de controvèrsies, i considera que Japó no té relacions convencionals amb un Estat que ha formulat o té la intenció de formular tal reserva quant a les disposicions de la Part V del Conveni a les quals no s'aplicarien els procediments obligatoris esmentats en virtut de la reserva.

Consegüentment, les relacions convencionals entre el Japó i la República Àrab de Síria no comprendran les disposicions de la Part V del Conveni a les quals s'aplica el procediment de conciliació indicat en l'Annex, i les relacions convencionals entre el Japó i Tunísia no comprendran els articles 53 i 64 del Conveni.

2. El Govern del Japó no accepta la interpretació de l'article 52 avançada pel Govern de la República Àrab de Síria, atès que aquesta interpretació no reflecteix correctament les conclusions de la Conferència de Viena sobre la coacció.

3 d'abril de 1987

[Tenint en compte la declaració feta en el moment de l'adhesió] el Govern japonès emet objeccions pel que fa a les reserves formulades pels Govern de la República Democràtica d'Alemanya i de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques relatives a les disposicions de l'article 66 i de l'Annex, i reafirma la posició del Japó segons la qual aquest país no tindrà relacions convencionals amb els Estats més amunt esmentats pel que fa a les disposicions de la Part V del Conveni.

2. El Govern japonès emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques relativa a l'apartat 3 de l'article 20.

3. El Govern japonès emet una objecció a les declaracions dels Govern de la República Democràtica Alemanya i de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques que es reserven el dret de prendre totes les mesures que vulguin per salvar els seus interessos en cas d'inob-

servança de les disposicions del Conveni per altres Estats.

Nova Zelanda

14 d'octubre de 1971

El Govern de Nova Zelanda objecta a la reserva formulada pel Govern de Síria al procediment de conciliació obligatòria establert en l'Annex del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats i no accepta l'entrada en vigor del Conveni entre Nova Zelanda i Síria.

10 d'agost de 1972

El Govern de Nova Zelanda objecta a la reserva formulada pel Govern de Tunísia a l'article 66.a) del Conveni i considera que Nova Zelanda no manté relacions convencionals amb Tunísia en relació amb aquelles disposicions del Conveni a les quals s'aplica el procediment d'arranjament de controvèrsies establert en l'article 66.a).

Països Baixos

El Regne dels Països Baixos opina que les disposicions relatives a l'arranjament de controvèrsies, tal com estan enunciatades en l'article 66 del Conveni, constitueixen un element important del Conveni i no es poden dissociar de les normes de fons a les quals estan lligades. El Regne dels Països Baixos, per tant, jutja necessari emetre objeccions en relació amb qualsevol reserva d'un altre Estat que tendeixi a excloure totalment o en part l'aplicació de les disposicions relatives a l'arranjament de controvèrsies. Tot i que no s'oposa a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i un tal Estat, el Regne dels Països Baixos considera que les seves relacions convencionals no inclouran les disposicions de la Part V del Conveni respecte de les quals l'aplicació dels procediments d'arranjament de controvèrsies enunciatades en l'article 66 està excloua totalment o en part.

El Regne dels Països Baixos considera que l'absència de relacions convencionals entre el Regne dels Països Baixos i un tal Estat pel que fa a totes o algunes de les disposicions de la Part V, no afectaria de cap manera el deure d'aquest Estat de complir qualsevol obligació enunciatada en les disposicions esmenta-

des que li imposa el dret internacional independentment del Conveni.

Per les raons abans esmentades, el Regne dels Països Baixos emet una objecció a la reserva de la República Àrab de Síria segons la qual la seva adhesió al Conveni no comprèn l'Annex, i també la reserva de Tunísia segons la qual la submissió a la Cort Internacional de Justícia d'una controvèrsia descrita en la lletra a) de l'article 66 exigeix l'acord de totes les parts en la controvèrsia. Així doncs, les relacions convencionals entre el Regne dels Països Baixos i la República Àrab de Síria no inclouran les disposicions a les quals s'aplica el procediment de conciliació indicat en l'Annex i les relacions convencionals entre el Regne dels Països Baixos i Tunísia no inclouran els articles 53 i 64 del Conveni.

El Govern del Regne dels Països Baixos també ha emès objeccions idèntiques, *mutatis mutandis*, respecte a les reserves formulades per diversos altres Estats, com s'indiquen a continuació:

i) 25 de setembre de 1987: respecte a les reserves formulades per la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna i la República Democràtica Alemanya;

ii) 14 de juliol de 1988: respecte a les reserves fetes pels Governos de Bulgària, de Txecoslovàquia i d'Hongria;

iii) 28 de juliol de 1988: respecte a una de les reserves formulades per Mongòlia;

iv) 30 de gener de 1989: respecte a la reserva formulada per Algèria.

v) 14 de setembre de 1998: respecte a la reserva feta per Guatemala.

15 de novembre de 1999

Respecte de la reserva formulada per Cuba en el moment de l'adhesió:

De conformitat amb els termes d'aquestes objeccions, cal considerar que el Regne dels Països Baixos ha emès una objecció a la reserva formulada per Cuba, que pretén excloure totalment o en part l'aplicació de les disposicions relatives a l'arranjament de controvèrsies

enunciatades en l'article 66 del Conveni. Així doncs, les relacions entre el Regne dels Països Baixos i Cuba a títol del Conveni no estan regides per cap de les disposicions de la Part V del Conveni. El Regne dels Països Baixos reafirma que l'absència de relacions convencionals entre ell mateix i Cuba en virtut de les disposicions de la Part V del Conveni no afecta de cap manera el deure de Cuba de complir amb qualsevol obligació enunciatada en les disposicions esmentades que li imposa el dret internacional independentment del Conveni.

11 d'octubre del 2001

Respecte de la reserva formulada pel Perú en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat la reserva formulada pel Govern peruà en ratificar el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

El Govern del Regne dels Països Baixos assenyala que els articles 11, 12 i 25 del Conveni són també objecte d'una reserva general que els sotmet a la legislació peruana.

El Govern del Regne dels Països Baixos estima que, a falta d'aclariments suplementaris, aquesta reserva pot fer dubtar de l'adhesió del Perú a l'objecte i la finalitat del Conveni i recorda que, de conformitat amb el dret internacional consuetudinari codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està permès formular reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del tractat.

És d'interès de tots els Estats que els tractats en els quals han decidit esdevenir part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, per totes les parts i que els Estats estiguin disposats a aportar a la seva legislació totes les modificacions necessàries per complir amb les obligacions que els incumbeixen en virtut d'aquests tractats.

El Govern del Regne dels Països Baixos, per tant, emet una objecció a la reserva formulada pel Govern peruà en relació amb el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i el Perú.

4 de desembre del 2001

Respecte de la reserva formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat la reserva formulada pel Govern de la República Socialista del Vietnam respecte a l'article 66 quan es va adherir al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, obert a la signatura el 23 de maig de 1969, i es refereix a les objeccions emeses pel Regne dels Països Baixos quan es va adherir al Conveni esmentat el 9 d'abril de 1985.

De conformitat amb els termes d'aquestes objeccions, es considera que el Regne dels Països Baixos ha emès una objecció a la reserva formulada per la República Socialista del Vietnam, que exclou completament els procediments d'arranjament de controvèrsies establerts en l'article 66 del Conveni. Així doncs, les relacions convencionals entre el Regne dels Països Baixos i la República Socialista del Vietnam respecte al Conveni no inclouen cap de les disposicions de la Part V del Conveni.

El Regne dels Països Baixos subratlla que l'absència de relacions convencionals entre ell mateix i la República Socialista del Vietnam pel que fa a la Part V del Conveni no afecta de cap manera el deure del Vietnam de complir qualsevol obligació enunciada en les disposicions pertinents a les quals està sotmès en virtut del dret internacional independentment del Conveni.

Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord

El Regne Unit no accepta que la interpretació de l'article 52 avançada pel Govern de Síria reflecteixi correctament les conclusions assolides en la Conferència de Viena en relació amb el tema de la coacció; la Conferència va tractar aquest tema i va adoptar una declaració al respecte que forma part de l'acta final.

El Regne Unit emet una objecció a la reserva feta pel Govern de Síria en relació amb l'Annex del Conveni i no accepta l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Unit i Síria.

Pel que fa a la reserva relativa al territori d'Hondures Britànica feta per Guatemala en signar el Conveni, el Regne Unit

no accepta que Guatemala tingui cap dret o cap mena de pretensió vàlida sobre l'esmentat territori.

El Regne Unit es reserva plenament la seva posició en relació amb les declaracions fetes en el moment de la signatura del Conveni per diversos Estats, algunes de les quals serien objectades pel Regne Unit, cas de ser confirmades en el moment de la ratificació.

22 de juny de 1972

El Regne Unit objecta a la reserva formulada pel Govern de Tunísia a l'article 66.a) del Conveni i no accepta l'entrada en vigor d'aquesta reserva entre el Regne Unit i Tunísia.

7 de desembre de 1977

El Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord fa notar que l'instrument de ratificació del Govern de Finlàndia, dipositat prop del secretari general el 19 d'agost de 1977, conté una declaració relativa a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni. El Govern del Regne Unit informa el secretari general que no considera que aquesta declaració modifiqui, en cap cas, la interpretació o l'aplicació de l'article 7.

5 de juny de 1987

El Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord emet una objecció a la reserva emesa pel Govern de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques per la qual rebutja l'aplicació de l'article 66 del Conveni. L'article 66 preveu l'arranjament obligatori de controvèrsies a la Cort Internacional de Justícia en certes circumstàncies (en el cas de controvèrsies relatives a l'aplicació o la interpretació dels articles 53 i 64) o per un procediment de conciliació (en el cas de la resta de la Part V del Conveni). Aquestes disposicions estan inextricablement lligades a les disposicions de la Part V a les quals es refereixen. La seva inclusió ha estat la base sobre la qual els elements de la Part V que constitueixen un desenvolupament progressiu del dret internacional han estat acceptats per la Conferència de Viena. Així doncs, el Regne Unit no considera que les relacions convencionals entre ell mateix i la Unió Soviètica inclouen la Part V del Conveni.

En relació amb qualsevol altra reserva amb la intenció d'excloure l'aplicació, totalment o en part, de les disposicions de l'article 66, a la qual el Regne Unit ja s'ha oposat o que s'emeti després de la reserva que emana del Govern de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, el Regne Unit no considerarà que les seves relacions convencionals amb l'Estat que ha formulat o que formularà una reserva d'aquesta mena inclouen les disposicions de la Part V del Conveni en relació amb les quals la reserva rebutja l'aplicació de l'article 66.

L'instrument d'adhesió dipositat per la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques també comportava una declaració segons la qual la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques es reserva el dret de prendre "totes les mesures" per defensar els seus interessos en el cas que un altre Estat no respectés les disposicions del Conveni. L'objecte i l'abast d'aquesta declaració no són clares; tanmateix, vist que la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques ha rebutjat l'aplicació de l'article 66 del Conveni, semblaria que s'aplica més aviat als actes de les parts en el Conveni relatiu als tractats quan aquests actes infringeixen el Conveni. En aquestes circumstàncies, un Estat no estaria limitat en la seva resposta a les mesures de l'article 60: en virtut del dret internacional consuetudinari, tindria el dret de prendre altres mesures sota la reserva general que siguin raonables i proporcionals a la violació.

11 d'octubre de 1989

Respecte de la declaració formulada per Algèria en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne Unit recorda a aquest respecte la declaració que va fer el 5 de juny de 1989 [relativa a l'adhesió de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques], declaració que, de conformitat amb els seus termes, s'aplica a les reserves més amunt esmentades, i també s'aplicarà a qualsevol reserva de la mateixa naturalesa que un altre Estat pogués formular.

19 de novembre de 1999

Respecte de la reserva formulada per Cuba en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord emet una ob-

jecció a la reserva [...]. Al respecte, el Govern del Regne Unit vol recordar la seva declaració del 5 de juny de 1987 (relativa a l'adhesió de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques) la qual, de conformitat amb els seus termes, s'aplica a la reserva més amunt apuntada, i també s'aplicarà a qualsevol reserva de la mateixa naturalesa que un altre Estat pogués formular. Amb aquest esperit, el Regne Unit no considera que les seves relacions convencionals amb la República de Cuba incloquin les disposicions de la Part V del Conveni.

22 de juliol del 2002

Respecte de la reserva formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

L'instrument d'adhesió dipositat pel Govern de la República Socialista del Vietnam conté una reserva respecte a l'article 66 del Conveni. El Regne Unit emet una objecció a la reserva formulada per la República Socialista del Vietnam respecte a l'article 66 i no reconeix l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i la República Socialista del Vietnam.

Suècia

4 de febrer de 1975

L'article 66 del Conveni conté certes disposicions relatives als procediments d'arranjament judicial, d'arbitratge i de conciliació. D'acord amb aquestes disposicions, una controvèrsia sobre l'aplicació o la interpretació dels articles 53 o 64, que tracti de l'anomenat *jus cogens*, pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia. Si la controvèrsia fa referència a l'aplicació o a la interpretació de qualsevol altre article de la Part V del Conveni, es pot iniciar el procediment de conciliació establert en l'Annex del Conveni.

El Govern suec considera que aquestes disposicions sobre l'arranjament de controvèrsies constitueixen una part important del Conveni i no poden ser separades de les normes substantives amb les quals estan relacionades. En conseqüència, el Govern suec objecta contra qualsevol reserva feta per un altre Estat, que tingui com a objecte excloure, totalment o parcialment, l'aplicació de les disposi-

cions relatives a l'arranjament de controvèrsies. Encara que no s'oposi a l'entrada en vigor del Conveni entre Suècia i tal Estat, el Govern suec considera que les relacions convencionals entre ambdós països no inclouran ni la disposició processal sobre la qual s'hagi formulat una reserva ni les disposicions substantives a les quals fa referència aquesta disposició processal.

En base a les raons abans esmentades, el Govern suec objecta a la reserva de la República Àrab de Síria, en virtut de la qual l'adhesió d'aquest país al Conveni no inclou l'Annex, i la reserva de Tunísia, en virtut de la qual la controvèrsia a la qual fa referència l'article 66.a) exigeix l'acord de totes les parts en la controvèrsia per ser sotmesa a la decisió de la Cort Internacional de Justícia. En vista d'aquestes reserves, el Govern suec considera, en primer lloc, que les relacions convencionals entre Suècia i Síria no inclouen les disposicions de la Part V del Conveni a les quals és aplicable el procediment de conciliació de l'Annex; i, en segon lloc, que les relacions convencionals entre Suècia i Tunísia no inclouen els articles 53 i 64 del Conveni.

El Govern suec també ha pres nota de la declaració feta per la República Àrab de Síria, en virtut de la qual interpreta l'expressió "l'amenaça o l'ús de la força" citada en l'article 52 del Conveni, fent-la extensiva a l'ús de la coacció de tipus econòmic, polític, militar i psicològic i a tots els tipus de pressió exercida per obligar un Estat a concloure un tractat en contra dels seus desitjos o interessos. Sobre aquesta qüestió, el Govern suec assenyala que, atès que l'article 52 es refereix a l'amenaça o a l'ús de la força en violació dels principis de dret internacional incorporats en la Carta de les Nacions Unides, aquest article ha de ser interpretat a la llum de la pràctica ja desenvolupada o que es desenvolupi amb l'aplicació de les disposicions de la Carta.

16 de setembre de 1998

Respecte de les reserves fetes per Guatemala en el moment de la ratificació:

El Govern suec opina que es poden tenir dubtes sobre la compatibilitat d'aquestes reserves amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Afecten quasi exclusivament normes generals del [Con-

veni esmentat] moltes de les quals tenen un fonament sòlid en el dret internacional consuetudinari. Aquestes reserves podrien qüestionar normes ben establertes i universalment acceptades.

El Govern suec assenyala en particular que el Govern de Guatemala ha fet una reserva segons la qual només aplicarà les disposicions enunciades en l'article 38 del Conveni en el cas que en consideri l'aplicació de conformitat amb l'interès nacional; també ha fet una reserva a l'article 27 del Conveni en la mesura que aquest article es refereix a les lleis de Guatemala i no a les disposicions de la seva constitució política que prevalen sobre qualsevol llei o qualsevol tractat.

És de l'interès comú dels Estats que els tractats als quals aquests han decidit vincular-se siguin respectats per totes les parts en relació amb el seu objecte i la seva finalitat i que els Estats estiguin disposats a procedir a qualsevol modificació legislativa que exigeixi l'acompliment de les seves obligacions convencionals.

El Govern suec, per tant, emet una objecció a les reserves més amunt esmentades que el Govern guatemalenc ha formulat respecte del Conveni [esmentat].

La present objecció no s'oposa a l'entrada en vigor del Conveni entre Guatemala i Suècia. El Conveni, per tant, entrarà en vigor entre els dos Estats sense que Guatemala pugui invocar les reserves que ha formulat.

17 de novembre de 1999

Respecte de la reserva formulada per Cuba en el moment de l'adhesió:

El Govern suec vol recordar la declaració que va fer el 4 de febrer de 1975, en el moment de la seva ratificació del Conveni, respecte a l'adhesió de la República Àrab de Síria i de la República Tunisiana. Aquesta declaració diu així: "L'article 66 del Conveni conté certes disposicions relatives als procediments d'arranjament judicial, d'arbitratge i de conciliació. Segons els termes d'aquestes disposicions, una controvèrsia relativa a l'aplicació o a la interpretació dels articles 53 o 64, que tracten del que s'anomena *jus cogens*, es pot sotmetre a la decisió de la Cort Internacional de Justícia. Si la controvèrsia

concerneix l'aplicació o la interpretació de qualsevol altre article de la Part V del Conveni, es pot aplicar el procediment de conciliació indicat en l'Annex del Conveni. El Govern suec estima que aquestes disposicions relatives a l'arranjament de controvèrsies constitueixen una part important del Conveni i que no es poden dissociar de les normes de fons a les quals estan lligades. Per tant, el Govern suec emet una objecció a totes les reserves que un altre Estat podria fer per tal d'evitar, totalment o en part, l'aplicació de les disposicions relatives a l'arranjament de controvèrsies. Tot i que no s'oposa a l'entrada en vigor del Conveni entre Suècia i un tal Estat, el Govern suec estima que ni les disposicions de procediment que són objecte de reserves ni les disposicions de fons a les quals aquestes disposicions de procediment es refereixen no estaran incloses en les seves relacions convencionals."

Per les raons invocades més amunt, que també s'apliquen a la reserva formulada pel Govern de la República de Cuba, el Govern suec emet una objecció a la reserva enunciada pel Govern de la República de Cuba respecte al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

25 de juliol del 2001

Respecte de la reserva formulada per Perú en el moment de la ratificació:

El Govern suec ha examinat la reserva formulada per Perú en el moment de la ratificació del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

El Govern suec assenyala que els articles 11, 12 i 25 del Conveni són d'aquesta manera objecte d'una reserva general que els sotmet al dret intern peruà.

El Govern suec estima que, a falta d' aclariments suplementaris, aquesta reserva pot fer dubtar de l'adhesió del Perú a l'objecte i la finalitat del Conveni i recorda que, de conformitat amb el dret internacional consuetudinari codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està permès formular reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del tractat.

És d'interès de tots els Estats que els tractats dels quals han decidit esdevenir part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, per totes les

parts, i que aquestes estiguin disposades a aportar a la seva legislació totes les modificacions necessàries per complir amb les obligacions que els incumbeixen en virtut d'aquests tractats.

El Govern suec, per tant, emet una objecció a la reserva formulada pel Govern peruà respecte al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle a l'entrada en vigor del Conveni entre el Perú i Suècia. El Conveni entra en vigor entre els dos Estats en la seva totalitat sense que es tingui en compte la reserva formulada per Perú.

Xile

La República de Xile emet una objecció a les reserves que han estat fetes o que puguin ser-ho en el futur sobre l'apartat 2 de l'article 62 del Conveni.

Llista dels amigables componedors designats per formar part d'una comissió de conciliació en virtut dels apartats 1 i 2 de l'Annex del Conveni

Participant	Nomenaments	Data de dipòsit de la notificació prop del secretari general
Alemanya	Prof. Dr. Wolff Heintschel von Heinegg Dr. Andreas Zimmermann	12 de març del 2001
Àustria	Ambaixador Helmut Türk Prof. Karl Zemanek	8 de gener del 2001 8 de gener del 2001
Croàcia	Dr. Nick Stanko Prof. Budislav Vukas	14 de desembre de 1992
Dinamarca	Prof. Isi Foighel	7 de març de 1995
Espanya	José Antonio Pastor Ridruejo Aurelio Pérez Giralda	3 de gener del 2001
Antiga República Iugoslava de Macedònia	Elena Andreevska Directora del Consell de Dret Internacional Ambaixador Skjold Gustav Mellbin	3 de març de 1999 7 de març de 1995
Paraguai	Dr. Luis María Ramírez Boettner Dr. Jerónimo Irala Burgos	22 de setembre de 1994
Suècia	Hans Danelius Love Gustav-Adolf Kellberg	17 de febrer de 1994
Suïssa	Lucius Caflisch Jutge del Tribunal Europeu de Drets Humans Walter Kälin Prof. de dret públic i dret internacional a la Universitat de Berna	26 de juny del 2001

Notes

1. La República Democràtica Alemanya s'havia adherit al Conveni el 20 d'octubre de 1986 amb la reserva i les declaracions següents:

Reserva:

La República Democràtica Alemanya no es considera vinculada per les disposicions de l'article 66 del Conveni.

Per sotmetre una controvèrsia relativa a l'aplicació o la interpretació dels articles 53 o 64 a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, o una controvèrsia relativa a l'aplicació o la interpretació d'un altre article de la Part V del Conveni a una comissió de conciliació, cal en cada cas el consentiment de totes les parts en la controvèrsia. Els membres de la comissió de conciliació han de ser designats de comú acord per les parts en la controvèrsia.

Declaracions:

La República Democràtica Alemanya declara que es reserva el dret de prendre qualsevol mesura útil per defensar els seus interessos en el cas que altres Estats no respectessin les disposicions del Conveni.

La República Democràtica Alemanya considera que les disposicions dels articles 81 i 83 del Conveni són contràries al principi en virtut del qual tots els Estats, amb una política guiada pels objectius i principis de la Carta de les Nacions Unides, tenen dret d'esdevenir part dels convenis que afecten els interessos de tots els Estats.

2. L'Ex-Iugoslàvia havia signat i ratificat el Conveni els dies 23 de maig de 1969 i 27 d'agost de 1970, respectivament.

3. Signatura en nom de la República de la Xina el 27 d'abril de 1970. En una comunicació adreçada al secretari general relativa a la signatura més amunt esmentada, la Missió Permanent de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques prop de l'Organització de les Nacions Unides ha declarat que aquesta signatura era irregular ja que el suposat "Govern de la Xina" no representava ningú i no tenia el dret de parlar en nom de la Xina i que en el món només existia un sol Estat xinès - la República Popular de la Xina.

Posteriorment, la Missió Permanent de Bulgària prop de l'Organització de les Nacions Unides ha fet arribar al secretari general una comunicació en termes anàlegs.

En dues cartes adreçades al secretari general en relació amb les comunicacions abans esmentades, el representant permanent de la Xina prop de l'Organització de les Nacions Unides ha declarat que la República de la Xina, Estat sobirà i membre de l'Organització de les Nacions Unides, havia participat a la primera i la segona sessió de la Conferència de les Nacions Unides sobre el dret dels tractats (1968 i 1969), havia contribuït a l'elaboració del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats de 1969 i havia signat degudament el Conveni esmentat, i que totes les declaracions o reserves relatives al Conveni esmentat que fossin incompatibles amb la posició legítima del Govern de la República de la Xina o que el perjudiquessin no afectarien en res els drets i les obligacions de la República de la Xina com a signatari del Conveni esmentat.

4. Les Missions Permanents de Bulgària, de Mongòlia i de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques prop de l'Organització de les Nacions Unides han adreçat al secretari general, en referència a la signatura esmentada, comunicacions segons les quals aquesta signatura era il·legal ja que les autoritats sud-coreanes no podien en cap circumstància parlar en nom de Corea.

L'observador permanent de la República de Corea prop de l'Organització de les Nacions Unides, en una comunicació adreçada al secretari general en referència amb la comunicació de la Missió permanent de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques, ha observat que aquesta última declaració estava desproveïda de tot fonament jurídic i que, per tant, no tenia efecte sobre l'acte legítim de la signatura del Conveni esmentat pel Govern de la República de Corea ni perjudicava els drets i les obligacions de la República de Corea que es derivin d'aquest Conveni. L'observador permanent ha assenyalat a més que l'Assemblea General de les Nacions Unides havia declarat en la seva tercera sessió i havia reafirmat constantment a conti-

nuació que el Govern de la República de Corea era l'únic Govern legítim a Corea.

Posteriorment, amb una comunicació rebuda el 24 d'octubre del 2002, el Govern búlgar ha informat el secretari general del següent:

... En el moment de la signatura per la República de Corea del Conveni esmentat, el 1971, el Govern de la República Popular de Bulgària en una comunicació que va adreçar al secretari general respecte la signatura esmentada,... ha indicat que el Govern considerava que la signatura esmentada era nul·la i inexistent vist que les autoritats sud-coreanes no poden en cap cas expressar-se en nom de Corea.

Per aquests motius, [el Govern de la República de Bulgària] declara que el Govern de la República de Bulgària, després d'haver tornat a examinar la declaració esmentada, la retira mitjançant aquesta comunicació.

5. Txecoslovàquia s'havia adherit al Conveni el 29 de juliol de 1987, amb una reserva. Per una comunicació rebuda el 19 d'octubre de 1990, el Govern de Txecoslovàquia ha notificat al secretari general la seva decisió de retirar la reserva feta en el moment de l'adhesió i que estava concebuda de la manera següent:

La República Socialista Txecoslovaca no es considera vinculada per les disposicions de l'article 66 del Conveni i declara que en virtut del principi d'igualtat sobirana dels Estats, perquè es pugui sotmetre una controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia o a un procediment de conciliació, es requereix el consentiment de totes les parts en la controvèrsia en cada cas.

6. El 18 de febrer de 1993, el Govern belga ha fet saber al secretari general que el seu instrument d'adhesió al Conveni hauria d'haver estat acompanyat de la reserva esmentada. Atès que cap de les parts contractants en el Conveni ha notificat una objecció al secretari general, ja sigui en el mateix moment del dipòsit ja sigui en el moment del procediment considerat, en un termini de 90 dies a partir de la data de la seva circulació (23 de març de 1993), es considera que la reserva ha estat acceptada.

7. Per una nota rebuda el 6 de maig de 1994, el Govern búlgar ha notificat al secretari general la seva decisió de retirar la reserva formulada en el moment de l'adhesió respecte a la lletra a) de l'article 66 que diu així:

La República Popular de Bulgària no es considera vinculada per les disposicions de la lletra a) de l'article 66 del Conveni, segons la qual qualsevol part en una controvèrsia relativa a l'aplicació o la interpretació dels articles 53 o 64 pot, mitjançant una petició, sotmetre-la a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, excepte si les parts decideixen de comú acord sotmetre la controvèrsia a l'arbitratge. El Govern de la República Popular de Bulgària declara que el consentiment preliminar de totes les parts en la controvèrsia és necessari perquè l'esmentada controvèrsia es pugui sotmetre a la decisió de la Cort Internacional de Justícia.

8. En aquest sentit, el secretari general ha rebut, el 13 d'octubre de 1998, del Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord, la comunicació següent:

El Govern del Regne Unit emet una objecció a la reserva formulada per Costa Rica respecte a l'article 27 i declara que les observacions que ha fet en relació amb la reserva formulada per la República de Guatemala s'apliquen a la reserva en qüestió. (Vegeu la nota 10).

9. El 20 d'abril del 2001, el Govern finlandès ha informat el secretari general que havia decidit retirar la declaració feta respecte a l'apartat 2 de l'article 7 feta en el moment de la ratificació. La declaració diu així:

Finlàndia declara que considera que cap de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni no pretén modificar les disposicions de dret intern relatives a la competència per concloure tractats en vigor en un Estat contractant. En virtut de la Constitució finlandesa, és el president de la República qui està habilitat per concloure tractats i també és ell qui decideix donar plens poders al cap de Govern i al ministre d'Affers Estrangers.

10. En aquest sentit, el secretari general ha rebut de diversos Estats les comu-

nicacions següents en les dates que s'indiquen a continuació:

Alemanya (21 de setembre de 1998):

Aquestes reserves afecten quasi exclusivament les disposicions generals del Conveni, i moltes tenen un fonament sòlid en el dret internacional consuetudinari.

Les reserves, per tant, podrien qüestionar normes sòlidament fonamentades i universalment reconegudes del dret internacional, en particular pel que fa a les reserves relatives als articles 27 i 28 del Conveni. El Govern de la República Federal d'Alemanya també opina que es pot dubtar de si les reserves en qüestió són compatibles amb l'esperit i les finalitats del Conveni. El Govern de la República Federal d'Alemanya es veu obligat a emetre objeccions a aquestes reserves.

Aquestes objeccions no impedeixen l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i Guatemala.

Bèlgica (30 de setembre de 1998):

"Les reserves formulades per Guatemala es refereixen essencialment a normes generals del [Conveni esmentat] moltes de les quals formen part del dret consuetudinari internacional. Aquestes reserves podrien qüestionar normes ben establertes i acceptades universalment. El Regne de Bèlgica emet des d'ara una objecció a aquestes reserves. Aquesta objecció no impedeix l'entrada en vigor del [Conveni esmentat] entre el Regne de Bèlgica i Guatemala."

Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord (13 d'octubre de 1998):

El Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord emet una objecció a la reserva formulada per la República de Guatemala relativa a l'article 27 i fa notar que la norma de dret internacional consuetudinari enunciat en aquest article s'aplica tant al dret constitucional com als altres elements del dret intern. El Govern del Regne Unit també emet una objecció a la reserva formulada per la República de Guatemala relativa a l'article 38, per la qual la República de Guatemala s'esforça a donar una interpretació subjectiva a la norma de dret internacio-

nal consuetudinari enunciat en aquest article. El Govern del Regne Unit vol recordar la seva declaració del 5 de juny de 1987 (relativa a l'adhesió de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques al Conveni), els termes de la qual també s'apliquen a la reserva formulada per la República de Guatemala respecte a l'article 66 i també a qualsevol reserva similar que qualsevol altre Estat pogués formular.

11. Per una comunicació rebuda el 8 de desembre de 1989, el Govern hongarès ha notificat al secretari general que ha decidit retirar la reserva formulada en el moment de l'adhesió respecte a l'article 66 del Conveni, reserva que estava concebuda així:

La República Popular Hongaresa no es considera vinculada per les disposicions de l'article 66 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats i declara que per sotmetre a la decisió de la Cort Internacional de Justícia una controvèrsia relativa a l'aplicació o la interpretació dels articles 53 o 64, o per sotmetre a l'examen d'una comissió de conciliació una controvèrsia relativa a l'aplicació o la interpretació de qualsevol article de la Part V del Conveni, cal l'acord de totes les parts en la controvèrsia i que els amigables componedors que constitueixin la comissió de conciliació estiguin designats exclusivament de comú acord per les parts en la controvèrsia.

12. Per una comunicació rebuda el 19 de juliol de 1990, el Govern mongol ha notificat al secretari general la seva decisió de retirar les reserves formulades en el moment de l'adhesió, que estaven concebudes així:

1. La República Popular Mongola no es considera vinculada per les disposicions de l'article 66 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

La República Popular Mongola declara que recórrer a la Cort Internacional de Justícia perquè resolgui en cas de controvèrsia relativa a l'aplicació o la interpretació dels articles 53 o 64, igual que recórrer a una comissió de conciliació perquè examini en el cas de controvèrsia relativa a l'aplicació o la interpretació de qualsevol dels altres articles de la Part V del Conveni, està subordinat al consentiment de totes les parts en la controvèrsia

en cada cas, i que els amigables componedors que constitueixin la comissió de conciliació han de ser nomenats de comú acord per les parts en la controvèrsia.

2. La disposició enunciativa en la lletra b) de l'article 45 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, que és contrària a la pràctica internacional establerta, no comporta obligacions per a la República Popular Mongòla.

13. El 14 de novembre del 2001, el secretari general ha rebut la comunicació següent del Govern austríac:

Àustria ha examinat la reserva formulada pel Govern peruà, en el moment de la seva ratificació del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, respecte a l'aplicació dels articles 11, 12 i 25 del Conveni.

En absència d'altres precisions, el fet que Perú sotmeti l'aplicació dels articles esmentats a una reserva general que remet al contingut de la legislació nacional en vigor suscita dubtes pel que fa a l'adhesió del Perú a l'objecte i la finalitat del Conveni. Segons el dret internacional consuetudinari codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, les reserves a un tractat que són incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'aquest no estan autoritzades. Segons l'opinió d'Àustria, la reserva en qüestió és per tant inadmissible en la mesura que la seva aplicació podria tenir una incidència negativa sobre el respecte de Perú de les obligacions que li incumbeixen en virtut dels articles 11, 12 i 25 del Conveni.

Per aquestes raons, Àustria emet una objecció a la reserva que ha formulat el Govern peruà al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

Aquesta objecció no impedeix que el Conveni entri en vigor en la seva totalitat entre Perú i Àustria, sense que el Perú es beneficiï de la seva reserva.

En aquest sentit, el secretari general ha rebut, el 21 de gener del 2001, del Govern peruà la comunicació següent:

[El Govern peruà es refereix a la comunicació feta pel Govern austríac relativa a la reserva feta per Perú en el moment de la ratificació.] Aquest document dóna a conèixer als Estats mem-

bres el text d'una comunicació del Govern austríac, en la qual aquest comunica la seva objecció a la reserva expressada pel Govern peruà el 14 de setembre del 2000 quan va dipositar el seu instrument de ratificació del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

Com se sap [a la secretaria], l'apartat 5 de l'article 20 del Conveni de Viena estipula que "una reserva es considera que ha estat acceptada per un Estat si no ha emès objeccions a la reserva [o] a l'expiració dels 12 mesos que segueixen la data en la qual ha rebut la notificació (...)". La ratificació del Conveni per Perú i la formulació de la reserva en qüestió han estat notificades als Estats membres el 9 de novembre del 2000.

Atès que la secretaria ha rebut la comunicació emanada del Govern austríac el 14 de novembre del 2001, i l'ha difós als Estats membres el 28 de novembre del mateix any, la Missió Permanent del Perú considera que el Govern austríac ha acceptat tàcitament la reserva formulada pel Govern peruà, ja que el termini de 12 mesos previst en l'apartat 5 de l'article 20 del Conveni de Viena ha transcorregut sense que s'hagi emès cap objecció. El Govern peruà considera, per tant, que la comunicació del Govern austríac, a causa de la seva presentació tardana, no té cap efecte jurídic.

14. El 24 de febrer de 1998, el secretari general ha rebut del Govern guatemalenc la comunicació següent:

Guatemala és part d'una controvèrsia territorial per l'ocupació il·legal d'una part del seu territori pel Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord, al qual ha succeït el Govern de Belize. Conseqüentment, està fonamentat respecte del dret internacional reivindicar la retrocessió del territori que li pertany per raons històriques i jurídiques.

Lleis qualificades

Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 de desembre del 2003 ha aprovat la següent:

lleí 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals

Exposició de motius

Aquesta Llei té per objectiu regular el tractament que tant persones o entitats privades com l'Administració pública andorrana duen a terme sobre les dades corresponents a persones físiques.

Aquesta regulació persegueix tres objectius fonamentals: primer, aportar un grau de protecció suficient i raonable al dret que tota persona té a la seva intimitat, dret fonamental reconegut per la Constitució al seu article 14; segon, que aquesta protecció no impliqui l'establiment d'obligacions excessives que puguin impedir o dificultar greument les activitats econòmiques, administratives o de gestió de les entitats públiques i privades andorranes; tercer, aproximar la legislació andorrana a les normatives del nostre entorn en aquesta matèria. Amb la regulació que conté aquesta Llei s'ha cercat l'equilibri entre aquests tres principis.

La regulació del tractament de dades personals no és desconeguda en el nostre país. Així, el Reglament sobre el banc de dades del sector públic, aprovat l'any 1976, ja establia tota una sèrie de previsions per al tractament de dades personals, tot i que limitava el camp d'acció a la utilització de les dades dels administrats en el sector públic.

Tenint en compte aquest precedent, la regulació establerta en aquesta Llei conté una previsió específica relativa al tractament de dades per part de l'Administració andorrana i inclou altres qüestions que s'han considerat fonamentals en la